

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci navrhovatelů a) **Okrašlovacího spolku Zdíkovska**, sídlem Zdíkov 235 a b) **JUDr. R. E.**, oba zast. JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D., advokátem, sídlem v Táboře, Příběnická 1908, proti odpůrci **Jihočeskému kraji sídlem v Českých Budějovicích**, U Zimního stadionu 1952/2, o návrhu na zrušení částí opatření obecné povahy, 1. Aktualizace zásad územního rozvoje Jihočeského kraje schváleného usnesením zastupitelstva Jihočeského kraje dne 18. 12. 2014 č. 396/2014/ZK-14, **t a k t o :**

Návrh navrhovatelů na zrušení opatření obecné povahy, jímž se vydává 1. aktualizace Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje schválené usnesením zastupitelstva Jihočeského kraje č. 396/2014/ZK-14 ze dne 18. 12. 2014 v části vymezující plochy D 16, Šumavská elektrická dráha, D 65, silnice Nová Pec – Zadní Zvonková, D 83, propojení Klápa – Hraničnick, D 86, silniční napojení Klápy, D/P, železniční napojení Klápy, NRBK 174, nadregionální biokoridor Vltavská niva – Dívčí kámen, se zamítá.

Odpůrce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 9. 10. 2015 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se navrhovatelé domáhali přezkoumání konkrétních částí opatření obecné povahy - 1. Aktualizace zásad územního rozvoje Jihočeského kraje schválené usnesením zastupitelstva Jihočeského kraje dne 18. 12. 2014 č. 396/2014/ZK-14.

Návrh se vztahuje k záměru D 83 – propojení Klápa – Hraničnick, D/P – železniční napojení Klápy, D 16 – Šumavská elektrická dráha, D 86 – Silniční napojení Klápy, D 65 – silnice Nová Pec – Zadní Zvonková, NRBK 174 – nadregionální biokoridor Vltavská niva – Dívčí kámen.

Aktivní legitimace navrhovatele Okrašlovacího spolku Zdíkovska se opírá o nález Ústavního soudu vztahující se k účastenství spolků v řízeních, jejichž předmětem jsou opatření obecné povahy. Navrhovatel je spolkem, který splňuje podmínky § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny, přičemž zaměřuje se zejména na oblast Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava. Účastní se správních řízení zahajovaných Správou Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava, řízení vedených stavebními úřady s působností na území Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava, komunikuje s veřejnou správou formou podnětů, dopisů či výzev, podílí se na výsadbě zeleně, zřizování tůň pro obojživelníky, zvelebování veřejných prostranství a působí přednáškovou činností. Dlouhodobě se zabývá problematikou lipenské oblasti Národního parku Šumava, kde usiluje o ochranu nedotčené přírody před negativními dopady turistiky. Hájí zájmy na ochraně kriticky ohroženého druhu tetřeva hlušce a dalších zvláště chráněných živočichů a rostlin. Odkazuje na konkrétní řízení, ve kterých se v zájmu zajištění cílů spolku angažoval.

Navrhovatelem napadené záměry se nacházejí na území Natura 2000, která se skládá z ptačí oblasti a evropsky významné lokality. Záměry upravené v zásadách územního rozvoje jsou nadmístního významu a mají dopad na území celého kraje. V průběhu pořizování Zásad územního rozvoje navrhovatel připojil připomínky v zákonné lhůtě. Proto dovozuje, že má místní vztah k projednaným záměrům.

Navrhovatelka JUDr. R. E. vlastní rekreační objekt v Jestřábí, obec Černá v Pošumaví. Objekt je přímo dotčen vymezeným koridorem pro Šumavskou elektrickou dráhu. V aktualizaci zásad územního rozvoje došlo k rozšíření vymezení tohoto koridoru právě v Jestřábí. Opatření obecné povahy zkrátilo navrhovatelku na právu na spravedlivý proces, bylo zasaženo do jejího vlastnického práva k předmětnému objektu. Vymezením koridoru nebyly splněny podmínky, za kterých lze do vlastnických práv regulací územně plánovací dokumentace zasahovat. Projekt Šumavské elektrické dráhy představuje masivní zásah do vlastnických práv k nemovitostem v obci Černá v Pošumaví, v důsledku vymezení koridoru navrhovatelka nemůže svými nemovitostmi nakládat a rozvíjet je podle svých představ. Navrhovatelka současně byla přijetím opatření obecné povahy zkrácena na právu na příznivé životní prostředí, které zahrnuje i právo na udržení a zachování biodiverzity.

K důvodům návrhu se uvádí, že podle vyhodnocení vlivů na soustavu Natura 2000 z května 2008 mají vyjmenované záměry významný negativní vliv na soustavu Natura 2000. Záměry byly předmětem původních zásad územního rozvoje a aktualizací došlo ke změnám a proto mohou být předmětem soudního přezkumu. U Šumavské elektrické dráhy se jedná o rozšíření koridoru, u silnice Nová Pec – Zadní Zvonková o změnu vymezení koridoru a o změnu zadání regulačního plánu, u propojení Klápa – Hraničnick změna spočívá v etapizaci a

zadání regulačního plánu, u silničního napojení Klápy připojen zcela nový bod, u železničního napojení Klápy došlo ke změně ve vymezení grafické části, nadregionální biokoridor Vltavská niva – Dívčí kámen byl změněn. Vzhledem k těmto změnám se dovozuje, že záměry podléhají soudnímu přezkumu.

Aktualizace zásad územního rozvoje je podkladem pro záměry, které by mohly mít negativní vliv na součásti soustavy chráněných území Natura 2000. Vyhodnocení vlivů aktualizace je v rozporu s požadavky zákona o ochraně přírody a krajiny a směrnicí o stanovištích, kdy není blíže zdůvodněno, proč se při posuzování významnosti vlivů odklání od doporučeného 1 % a uvádí se hranice několikrát vyšší.

Výsledky procesu posuzování vlivů na hraniční prostředí nebyly zohledněny, přičemž poukazuje se na posouzení regulačního plánu propojení Klápa – Hraničník. Odkazuje se na posouzení vlivů záměru z roku 2011 a toto posouzení bylo v době schvalování aktualizace známo. Nezohlednění výsledku vyhodnocení má vliv na záměr D 83 a D 86. K závažnému podhodnocení vlivů záměrů je argumentováno údaji o výskytu tetřeva hlušce.

Porušení požadavku na jasné hodnocení je spatřováno ve způsobu nakládání se stanoviskem Ministerstva životního prostředí, kdy významný negativní vliv je se zřetelem k lokalitě zcela zřejmý, takový vliv byl konstatován v předchozích hodnoceních a ve stanovisku EIA, které proběhlo k regulačnímu plánu. Významný negativní vliv byl konstatován u záměrů D 16 a D 83. Poukazuje se na významný negativní dopad záměru na evropsky významnou lokalitu a ptačí oblast, posouzení regulačního plánu na propojení Klápa – Hraničník je negativní ve všech navrhovaných variantách.

Nadregionální biokoridor Vltavská niva – Dívčí kámen byl vymezen pouze na vodní hladině Lipna a nepokrývá pravý břeh Lipna, což představuje zásadní změnu ve vymezení chráněné oblasti. Změna není zohledněna ve vyhodnocení synergických a kumulativních vlivů. Obdobně nebyl hodnocen záměr D 65. U hodnocení kumulativních a synergických vlivů navrhovatelé postrádají naplnění požadavků Ministerstva životního prostředí a judikatury, což má za následek, že hodnocení je věcně nesprávné. Odpůrce si měl být vědom významných negativních vlivů jednotlivých záměrů, z čehož vyplývají významné negativní vlivy v jejich kumulaci či synergii. Vymezením biokoridoru Vltavská niva – Dívčí kámen byla umožněna výstavba na pravém břehu vodní nádrže, což bude mít negativní vliv na předmět ochrany již intenzivně využívaného území, které je hodnoceno jako nejvíce postižené.

Další výtka směřuje do nedostatečného odůvodnění ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. To je vztaženo k záměru D 83, kde odkazuje se na regulační plán nebo posouzení vlivů záměru EIA.

Problémový výkres, který měl zobrazit požadované informace Ministerstva životního prostředí, nebyl zveřejněn jako součást vyhodnocení vlivů na životní prostředí. To mělo přímý vliv na úplnost posouzení např. v souvislosti s nadregionálním biokoridorem. Obdobně nebyly zveřejněny přílohy vyhodnocení vlivů.

Záměru D 16 je vytýkána nepřiměřená šířka koridoru, což je dovozováno z kvalifikovaného odhadu záborů půdního fondu pro plochy a koridory republikového a nadmístního významu. Navrhovatelé postrádají přeshraniční hodnocení, případně taková hodnocení nahlíží jako nesprávná.

Napadené opatření obecné povahy je v rozporu s požadavky zákona o ochraně přírody a krajiny, jestliže nestanoví kompenzační opatření, přestože jsou konstatovány negativní vlivy na soustavu Natura.

Rozpor s cíli a úkoly územního plánování je spatřován v porušení § 18 odst. 1 stavebního zákona, protože nejsou vytvářeny předpoklady pro udržitelný rozvoj, porušení § 18 odst. 2 protože není dosaženo obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů v území a dále v rozporu s § 19 odst. 1 písm. c) zákona nebyly vyhodnoceny přínosy, problémy a rizika.

Koridor D 16 byl vymezen v rozporu se zákonem o drahách, protože s daným typem dráhy současně platné právní předpisy neuvažují.

Došlo k nezákonnému zúžení nadregionálního biokoridoru, v důsledku čehož tento koridor nenaplnuje účel zákona o ochraně přírody a krajiny. Koridor je vymezen pouze na vodní hladině Lipna a nepokrývá pravý břeh, dohoda, na základě které k takovému vymezení došlo, není součástí zveřejněné aktualizace a nelze učinit úsudek o souladu dohody se změnou vymezení. Vypuštěním břehové části dochází k narušení kontinuity biotopů celého územního systému ekologické stability, na všech hierarchických úrovních. Biokoridor končí na hladině vodní nádrže, což způsobuje tlak na zástavbu pravého břehu Lipna. To odporuje požadavkům § 4 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Shledává se rozpor s prováděcí vyhláškou a zákonem pro chybějící podkladové změny.

Ohledně záměru D 83 je namítána vnitřní rozpornost spočívající v tom, že zatímco v podmínkách etapizace je uvedena povinnost realizovat záměry souběžně, v zadání regulačního plánu je realizace záměru podmíněna pravomocným stavebním povolením.

Vypořádání připomínek navrhovatelů je nahlíženo jako zcela nedostatečné a v rozporu s právními předpisy i judikaturou soudů. Cituje se konkrétní pasáž odůvodnění a doplňuje se že záměr D 83 byl měněn, obdobně záměr na D 86.

Konečně navrhovatelé postrádají posouzení variantních řešení záměrů, konkrétně se vedle citace právních předpisů a judikatury Nejvyššího správního soudu odkazuje obecně na to, že nebyly posouzeny ani reálné územní či další alternativy záměrů, čehož příkladem je záměr D 16. Alternativa zajištění dopravní obslužnosti regionu rozvojem autobusové dopravy chybí. Jako další uvádí se příklad chybějící alternativy ke koridoru D 65, který ovlivní rašeliniště v lokalitě Úval Zadní Zvonková. Tam vyskytuje se střevlík Menetriescův představující kriticky ohrožený druh.

Odpůrce se nejprve vypořádal s aktivní legitimací navrhovatelů, přičemž vycházel z nálezu Ústavního soudu čj. IV ÚS 3572/14 z 13. 10. 2015 a poukázal na to, že Okrašlovací spolek Zdíkovska se pravidelně a opakovaně neúčastní procesu posuzování vlivů v územních a stavebních řízeních. Poukazuje se na územní plán Horní Plané, který zpřesňuje většinu záměrů vymezených v Zásadách územního rozvoje Jihočeského kraje, proti nimž je návrhem brojeno. Připomínky nebyly uplatněny ani při projednání návrhu územního plánu Černé v Pošumaví, který zpřesňuje záměr D 16. Námitky nebyly uplatněny ani v jednom ze tří územních řízení na některou z etap silnice D 65. Omezený počet vlastníků z řad soukromých osob lze vztáhnout k záměru D 83 propojení Klápa – Hraničnick a části záměru NBK 174. U ostatních záměrů je převážná většina dotčených pozemků ve vlastnictví soukromých osob.

Navrhovatel Okrašlovací spolek Zdíkovska uplatnil připomínky v průběhu pořizování zásad kromě vymezení nadregionálního biokoridoru a učinil tak při pořizování aktualizace opět bez připomínek k nadregionálnímu biokoridoru. Připomínky uplatnil pouze u dvou záměrů, u ostatních uvedl, že s nimi nesouhlasí. Nesouhlas nezdůvodnil. Pro způsob odůvodnění připomínek se dovozuje, že Okrašlovací spolek není povolán k podání návrhu. Svým jednáním přispěl k tomu, že připomínky nemohly být řádně projednány. Ohledně aktivní legitimace je návrh odůvodněn v obecné rovině, avšak chybí údaj o tom, jaké navrhovatelovo subjektivní veřejné právo bylo porušeno. Poukazuje se na to, že navrhovatel Okrašlovací spolek brojí proti vymezení záměrů v koncepčním dokumentu, avšak v podrobnějších navazujících dokumentacích tak nečiní. Vedle požadavku na dotčení subjektivních práv je podstatným kritériem pro aktivní legitimaci místní a věcný vztah navrhovatele k danému území. Z toho se dovozuje, že aktivní legitimaci navrhovatele Okrašlovací spolek Zdíkovska je nutno odmítnout.

Odpůrce nezpochybnil aktivní legitimaci JUDr. R. E. jako vlastníka sousedních nemovitostí k podání návrhu na zrušení části zásad týkajících se koridoru D 16 ve znění před první aktualizací. Koridor je v aktualizaci vymezen odlišně od Zásad a nenachází se na pozemcích ve vlastnictví označené navrhovatelky. Pozemky navrhovatelky nejsou v koridoru veřejně prospěšné stavby a vlastnické právo proto vyvlastnit nelze. Šíře koridoru byla v aktualizaci vymezena tak, aby koridor bylo možno zpřesnit v rámci nového územního plánu Černé v Pošumaví. Mezi zpřesněným koridorem v navrženém územním plánu obce a nemovitostmi navrhovatelky je další zástavba. Vymezení koridoru proto nemůže být důvodem pro nepovolení rekonstrukce objektu ve vlastnictví navrhovatelky. Proto ta nebyla zkrácena na svých právech a v právu na spravedlivý proces krácena nebyla, protože připomínky neuplatnila. Úvaha o potřebě vymezení regionální dráhy v oblasti Lipenska byla ve věci koridoru D 16 učiněna v mezích zákona. Koridor byl v aktualizaci vymezen na podkladě dříve zpracovaných studií, které řešily trasu variantně. Další návrh trasy zpracovala a prověřila obec. Návrh trasy zohledňuje požadavky obce uplatněné v průběhu projednání aktualizace. Veřejný zájem na veřejné dopravě by měl převýšit individuální zájmy jednotlivce či skupiny jednotlivců. Železniční doprava je obecně považována za ekologický způsob dopravy. Navrhovatelka nemá aktivní legitimaci k podání návrhu v částech týkajících se záměrů D 83, D/P, D 65, D 86 a NBK 174, protože není nositelkou přímých hmotných práv a v návrhu nezdůvodnila, v čem spočívá dopad vymezení těchto záměrů do jejího práva na příznivé životní prostředí. Obecná proklamace práva na příznivé životní prostředí ve své podstatě znamená, že aktivní legitimace by svědčila každému, kdo přebývá trvale či přechodně na Šumavě, navrhovatelka určitým způsobem nekonkretizovala, v čem spočívá dopad vymezení záměrů do jednotlivých v podání uváděných složek životního prostředí, a jak se tento dopad přímo dotýká její osoby.

Dospěje-li soud k názoru, že oba či alespoň jeden z navrhovatelů jsou aktivně legitimováni k podání návrhu na zrušení konkrétních záměrů, pak navrhuje se zamítnutí návrhu.

Hodnocení vyhodnocení vlivů na soustavu Natura 2000 z května 2008 se na záměry nově vymezené v aktualizaci nevztahuje. Označené vyhodnocení platilo pro Zásady územního rozvoje Jihočeského kraje. Návrh Zásad byl po projednání s dotčenými orgány upraven. K tomu došlo u záměru D 65, k rozšíření komunikace došlo jen tam, kde nedojde k poškození zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny. Stalo se tak na základě požadavku Ministerstva životního prostředí. Podrobnější podmínky pak stanoví navazující územně plánovací dokumentace v navazujících řízeních. Záměr byl s kladným výsledkem posouzen

v procesu EIA, v roce 2011 bylo vydáno souhlasné stanovisko s tím, že jedná se o úpravu stávající komunikace. V rámci aktualizace zůstává záměr D 65 neměnný. Ke koridoru dopravní infrastruktury D 83 se uvádí, že byl vymezen pro umístění lanové dráhy s požadavkem na zpracování regulačního plánu. Záměr D/P byl převeden z návrhu do územní rezervy. K další úpravě došlo v 1. aktualizaci. Záměr D 16 byl upraven na základě dohody se Správou Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava, část koridorů byla po společném projednání s dotčenými orgány přesunuta do územních rezerv.

Odpůrce vyjadřuje souhlas, že v případě záměrů D 16, NBK 174 a D/P došlo ke změně vymezení záměru v 1. aktualizaci a tato změna stejně jako nově vymezený záměr D 86 podléhá soudnímu přezkumu. Záměry byly hodnoceny z hlediska vlivu na životní prostředí a lokality Natura 2000 jednotlivě s výjimkou záměru NBK 174, protože územní systém ekologické stability je jako pozitivní prvek z hlediska ochrany přírody a krajiny hodnocen pouze souhrnně v textu. Záměr D/P byl převeden z návrhu do územní rezervy vymezení záměru D 65 ve výrokové části, v grafické i textové části aktualizace měněno nebylo. Upozorňuje se, že na všechny tři etapy záměru byla vydána územní rozhodnutí, která jsou pravomocná, přičemž navrhovatelé nevyužili možnost se těchto řízení účastnit.

U záměru D 83 nedošlo k věcné změně vymezení záměru, protože výsledná podoba řešení záměru je výsledkem dohody o řešení rozporů nad návrhem Zásad. V odůvodnění aktualizace je odůvodněna nově stanovená etapizace. Ta nemá vliv na vymezení záměru, ale pouze na dobu realizace, přičemž záměry D 86 a D 83 se musejí realizovat současně.

Předpisy o posouzení vlivů na oblast Natura 2000 byly dodrženy, protože návrh aktualizace byl předmětem posouzení podle § 45i) zákona o ochraně přírody a krajiny a hodnocení bylo zpracováno k tomu oprávněnou osobou a Ministerstvo životního prostředí vydalo v roce 2014 souhlasné stanovisko k tomuto návrhu i k částem koncepce změněným po společném jednání. Požadavky stanoviska byly zohledněny v návrhu koncepce. Hranice 1 % podle příslušné metodiky se používá v případech, kdy realizací záměru by došlo k likvidaci či fatálnímu poškození výměry přírodního stanoviště, které je předmětem ochrany evropsky významné lokality či ptačí oblasti. To je zásadně odlišné od podstaty kvantitativního hodnocení, které bylo použito v naturovém posouzení aktualizace pro posouzení rizika vzniku významných kumulativních vlivů. Zde byl počítán zábor celých ploch a koridorů obsažených v zásadách, nikoli skutečný zábor budoucích záměrů, ten bude mnohem nižší, protože koridory jsou široké, nebudou se týkat celkové plochy předmětu ochrany. Postup a důvody pro zhodnocení hranice 10 % je v naturovém posouzení vysvětlen. Posouzení aktualizace bylo zpracováno v souladu s požadavky zákona o ochraně přírody a krajiny a požadavky směrnice o stanovištích. Navrhovatelé uváděná příručka je pomůckou pro naturové hodnocení nikoli závazným materiálem. Kritika uplatněná navrhovatelé o nedodržení hranice 1 % je nepochopením metodického přístupu použitého v naturovém hodnocení k vyhodnocení rizika vzniku významně negativních vlivů v důsledku záboru příliš vysokého podílu biotopů, které bylo provedeno v rámci vyhodnocení sekundárních, synergických a kumulativních vlivů. Tato příručka se používá v případech, kdy realizací záměru by došlo k likvidaci či hrubému poškození 1 % výměry přírodního stanoviště nebo populace druhu a je zásadně odlišné od podstaty kvantitativního hodnocení, které bylo použito v naturovém posouzení aktualizace pro účely hodnocení rizika vzniku významných kumulativních vlivů. Zde byl počítán zábor celých ploch a koridorů, nikoli skutečný zábor budoucích záměrů, a proto byla za hranici přijatelného rizika zvolena hranice řádově vyšší, tedy 10 %. Tento postup je v naturovém hodnocení posouzení aktualizace vysvětlen. Nelze souhlasit s názorem navrhovatelů, že hranice 1,6 % je několikanásobně vyšší než hranice 1 % uvedená v příručce.

K nezohlednění výsledků procesu posuzování vlivů na životní prostředí se uvádí, že zpráva o uplatňování Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje byla zastupitelstvem kraje schválena, v době před vydáním stanoviska Ministerstva životního prostředí ze dne 24. 10. 2014 následovalo společné jednání i veřejné projednání návrhu. Navrhovateli uváděné stanovisko je podkladem pro vydání regulačního plánu, který jej musí zohlednit a není určeno pro aktualizaci zásad. Znamená to, že záměr D 83 propojení Klápa – Hraničnick nelze realizovat bez vydání regulačního plánu. Pořizovatel regulačního plánu se musí s obsahem stanoviska vypořádat a výsledky posouzení zohlednit. Nesouhlasné stanovisko EIA z projednání regulačního plánu záměru D 83 samo o sobě není důvodem vyloučit záměr z aktualizace. Je tomu tak proto, že podle zákona o ochraně přírody a krajiny lze záměr schválit za určitých podmínek, i když má významné negativní vlivy na Natura 2000. Splnění těchto podmínek nebylo v současné době prokázáno a bude prokazováno v rámci projednání regulačního plánu. Nebude-li regulační plán schválen, teprve poté přichází v úvahu vyloučení záměru ze Zásad. Hodnocení vlivů záměru D 83 v naturovém hodnocení je v souladu s právními předpisy. Aktualizací záměr obsažený v Zásadách měněn nebyl, tam uvádí se pouze polygon – plocha, která je určena pro propojení české strany se stávajícím rakouským lyžařským areálem Hochficht a má být řešená regulačním plánem. Další podrobnosti o podobě budoucího záměru v Zásadách nejsou obsaženy a nelze proto dovodit, že záměr je zapotřebí a priori vyloučit. Může být nalezena varianta, která nebude mít negativní vliv na evropsky významnou lokalitu a ptačí oblast Šumava. K záměru D 86, silniční napojení Klápy, se uvádí, že sám o sobě významné negativní vlivy nevykazuje, lze je očekávat pouze v rámci kumulativních a synergických účinků se záměrem D 83, což je jeden z důvodů, proč byl shodně se záměrem D 83 podmíněn zpracováním regulačního plánu a tím podroben podrobnějšímu hodnocení, než umožňuje podrobnost zásad územního rozvoje. Druhým důvodem pak byla provázanost obou záměrů, která vedla ke stanovení jejich etapizace. Je tak činěno i s ohledem na stav populace tetřeva hlušce. K ochraně životního prostředí došlo k podstatným úpravám záměru D 83. K záměru D/P, územní rezerva pro napojení železnice uvádí, že územní rezervy se z hlediska vlivů na životní prostředí neposuzují.

Koncepce byla zhodnocena jasně, a proto nemá opodstatnění námitka o porušení tohoto požadavku. Záměry byly hodnoceny jednotlivě i ve vzájemném působení včetně vyhodnocení spolupůsobení stávajících záměrů nadmístního významu. Součástí vyhodnocení je též vyhodnocení variant a doporučení výběru varianty. Jestliže tak bylo možno učinit na úrovni Zásad, pak takový výrok byl přijat. Jestliže vzhledem k podrobnosti Zásad tak učinit nebylo možné, bylo hodnocení odloženo na zpracování podrobnějšího vyhodnocení v navazujících dokumentacích. Tam bude možno kvalitněji vyhodnotit navržené záměry. Metodika hodnocení byla Ministerstvem životního prostředí akceptována jako vyhovující. Jinak by ministerstvo uplatnilo požadavek na doplnění hodnocení a nevydalo stanovisko k návrhu aktualizace. K záměru D 16 se uvádí, že představuje propojení železnic, které v chráněných oblastech existují a procházejí obydleným územím. Záměr byl hodnocen v Zásadách, při aktualizaci došlo k úpravě ve správním území obce Černá v Pošumaví, což představuje změnu koridoru v rozsahu 1/10 plánované trasy. Bylo tak učiněno se zřetelem k námitce a požadavku obce. Námitce odpůrce vyhověl. Bylo postupováno podle studie zadané právě označenou obcí. Bez dalšího nelze předpokládat významně negativní vliv záměru na životní prostředí, záměr je nutno posoudit v procesu EIA. Takový postup je přípustný i podle judikatury Nejvyššího správního soudu. Významný negativní vliv vzhledem k lokalitě zřejmý není vzhledem k obecnosti koncepce jakou jsou zásady územního rozvoje. Významný negativní vliv byl konstatován v předchozích hodnoceních, přičemž k tomuto návrhovému tvrzení není specifikováno, jaká předcházející hodnocení mají navrhovatelé na

mysli. Přitom záměry byly v hodnocení Natura 2000 z května 2008 hodnoceny v jiné podobě. Přisvědčit nelze ani tvrzení o tom, že ve stanovisku EIA byl shledán negativní vliv všech variant řešení. Pro účely řízení o regulačním plánu bylo shledáno, že takové vlivy mají zatím předložené varianty řešení, přičemž nelze vyloučit, že bude nalezena varianta jiná, bez významně negativního vlivu.

K vymezení nadregionálního systému ekologické stability je příslušné Ministerstvo životního prostředí. To uplatnilo požadavek na dílčí změny vymezení územního systému ekologické stability, který se mimo jiné týká vymezení vodní osy NBK 174. Stejný požadavek uplatnila Správa národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava. Vymezené změny byly konzultovány a dohodnuty, dohoda byla odpůrcem plně respektována, přičemž vymezení nadregionálního biokoridoru bylo zpracováno autorizovanými projektanty. Jedná se o vodní osu biokoridoru, kdy původní vymezení po břehu lipenské nádrže nebylo vhodné, vodní osa koridoru je určena pro vodní organismy, pro které nemá vymezení koridoru na břehu žádný význam. Navrhovatelé proti vymezení koridoru po břehu nádrže brojili též v návrhu proti Zásadám územního rozvoje Jihočeského kraje. Nový návrh respektuje původní koryto řeky Vltavy, čímž se zajišťuje funkčnost biokoridoru i v době sucha, což původní vymezení v Zásadách zajistit nemohlo. Vyhodnocení vlivu územního systému ekologické stability na životní prostředí je v aktualizaci provedeno, k ohrožení pravého břehu lipenské nádrže se poznamenává, že účelem vymezení systému ekologické stability není ochrana území proti nežádoucí zástavbě a vypuštění biokoridoru samo o sobě nevytváří podmínky pro zástavbu. Na pravém břehu nádrže je vymezen regionální biokoridor. Záměr D 65, silnice Nová Pec – Bližší Lhota – Zadní Zvonková nebyl aktualizací změněn, vyhodnocen byl v rámci hodnocení Zásad s kladným výsledkem.

Sekundární, synergické a kumulativní vlivy byly posouzeny, hodnocení bylo provedeno komplexně a zabývalo se jednak vlivy jednotlivých záměrů na všechny složky životního prostředí, jednak spolupůsobením jednotlivých záměrů navzájem. Stalo se tak na úrovni konkrétních ploch a koridorů, hodnocení bylo provedeno pro celé území Jihočeského kraje, a tudíž i pro oblast Lipenska. Sekundární, synergické a kumulativní vlivy některých koridorů především technické infrastruktury byly zhodnoceny jako zanedbatelné až nulové, a proto nejsou v hodnocení zmíněny. Takové vlivy mohou nastat v případě křížení nebo souběhu v technickém řešení liniových staveb v těchto koridorech, to však není předmětem hodnocení SEA, ale hodnocení EIA. Hodnocena byla celá koncepce, v rozsahu a měřítku zásad hodnocení není možné, poněvadž by bylo podstatně podrobnější než hodnocená dokumentace a tím by popíralo smysl hierarchie územně plánovací dokumentace. Vyhodnocení bylo poprvé provedeno při zpracování Zásad, do kterých se promítl výsledek projednání řešení rozporů. Byly provedeny změny, které kumulativní a synergické účinky na území Šumavy buď zcela vyloučily nebo alespoň minimalizovaly, část záměrů byla převedena do územní rezervy, některé záměry byly zredukovány, některé vypuštěny, případně byly stanoveny podmínky pro jejich realizaci, některé záměry byly vymezeny mimo chráněná území, proto ke kumulaci vlivů v oblasti Lipenska nedochází. Změny z pohledu kumulace vlivů mají pozitivní charakter. Při hodnocení těchto vlivů v rámci aktualizace zásad bylo uzavřeno, že stávající záměry v rekreační oblasti Lipensko jsou nulové nebo zanedbatelné. Riziko významných takových vlivů bylo identifikováno u ploch D 83, D 86 a D 65. Při zpracování aktualizace došlo k vypouštění záměrů, které kompenzovalo nově vymezený záměr dopravního napojení Klápy. Jednotlivé prvky územního systému ekologické stability nebyly v SEA jednotlivě hodnoceny. Obecně byl konstatován pozitivní vliv všech jeho prvků z hlediska ochrany přírody a krajiny. Správné navržení těchto prvků je věcí autorizovaného architekta, projektanta územního systému ekologické stability. Účelem těchto prvků není

ochrana před novou výstavbou, k tomu slouží jiné nástroje územního plánování. Významnost sekundárních, synergických a kumulativních vlivů je hodnocena ve vztahu k jednotlivým lokalitám soustavy Natura 2000, které budou dotčeny posuzovanou koncepcí. U jednotlivých záměrů nebyl identifikován významně negativní vliv, a proto jejich vlivy v kumulaci či synergii nemusí být a priori významně negativní. Na úrovni Zásad, které vymezují pouze plochy a koridory, nelze vyloučit, že záměry budou navrženy tak, aby významný negativní vliv nevznikl. Záměry D 83 a D 86 je nutno řešit v podrobnější rovině, a proto byla uložena povinnost prověřit tyto záměry podrobnější dokumentací, regulačním plánem. To vyplývá z dohody o řešení rozporů při projednání zásad.

Odpůrce nesouhlasí s tím, že aktualizace je nedostatečně odůvodněna se zřetelem ustanovení § 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 s.ř.s. Záměr D 83 nebyl aktualizací řešen a byl vymezen v Zásadách. Kvůli obecnosti záměru nelze vliv na lokality soustavy Natura 2000 blíže vyhodnotit.

K problémovému výkresu se uvádí, že byly zpracovány čtyři takové výkresy a byly zveřejněny v rámci projednání návrhu aktualizace ve společném jednání, kdy bylo provedeno i vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. Upravené vyhodnocené bylo zveřejněno a výkresy byly k dispozici v průběhu veřejného projednání aktualizace. Výkresy jsou součástí zpracované dokumentace a vloženy za vlastní vyhodnocení.

Záměr D 16 představuje propojení železnic, které chráněnými lokalitami procházejí a jsou situovány v obydleném území. Záměr je vymezen v Zásadách, při zpracování aktualizace byla upravena část trasy procházející obcí Černá v Pošumaví v délce 2 km, kde došlo k rozšíření koridoru. Stalo se tak na základě požadavků obce podle doplňující studie, proto došlo v aktualizaci k zapracování dostatečně širokého území do koridoru tak, aby bylo možno koridor upřesnit v územním plánu obce. Posouzení koridoru z hlediska vlivu na životní prostředí bylo ponecháno na obci v zájmu co nejmenšího možného zasahování do pravomoci obce krajem. V rámci pořizování nového územního plánu obce lze koridor zpřesnit.

Vyhodnocení přeshraničních vlivů provedené v rámci hodnocení SEA a Natura je dostatečné. Proces posuzování vlivů na životní prostředí přesahující hranice České republiky nebyl pro Zásady ani jejich aktualizaci požadován, a proto není možné uplatňovat zvláštní požadavky na jeho provedení. Záměry, které by teoreticky měly mít dopad na území sousedního státu, nebyly aktualizací měněny. U záměru D 65 jedná se o úpravu stávající komunikace, která navazuje na existující komunikaci i na území sousedního státu, která má lepší parametry než bude mít záměr D 65 po realizaci. Přeshraniční posouzení záměru proto nebylo vyžadováno v rámci hodnocení vlivu záměru na životní prostředí. Jedná se o homogenizaci stávající komunikace. Významné negativní ovlivnění evropsky významné lokality na rakouské straně v úvahu nepřichází, ani záměr D83 nebyl měněn.

Ministerstvo životního prostředí nekonstatovalo neúplnost vyhodnocení a návrh koncepce nebyl vrácen k doplnění. Nebyl konstatován významný negativní vliv, nebyla vymezena a navržena kompenzační opatření podle zákona o ochraně přírody a krajiny.

Namítaný rozpor s cíly a úkoly územního plánování nebyl odpůrcem shledán. Zásady umístění nových vysokokapacitních lyžařských areálů nepředpokládají, došlo k redukci na koridor dopravní infrastruktury D 83 určený pro propojení prostoru bývalé vojenské roty Klápa zřízené na místě původního prvorepublikového hotelového areálu s vrcholem Hraničnicku a zajištění přístupu k lyžařskému areálu Hochficht na rakouské straně Šumavy a

vytvoření podmínek pro provoz ubytovacích zařízení na české straně v zimním období. Lokalita špičák byla v aktualizaci vypuštěna. Odůvodnění z hlediska dodržení vyváženého vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území je zcela dostatečné. Dodržení cílů a úkolů územního plánování je v aktualizaci Zásad řádně zdůvodněno, ustanovení § 36 odst. 1 stav. zák. je dodrženo, jestliže jsou stanoveny základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje, vymezeny koridory nadmístního významu a hodnoceny přijaté alternativy.

K bodu o vymezení koridoru D 16 a jeho rozporu se zákonem o drahách se konstatuje, že koridor byl vymezen v Zásadách, kdy parametry budoucí tratě a typů použitých vozidel vyplynou z podrobnější dokumentace pro územní řízení. Návrh dráhy odpovídá dráze speciální podle současně platného zákona. Příprava a realizace projektu byla odložena.

K vymezení nadregionálního systému ekologické stability je příslušné Ministerstvo životního prostředí, z jehož požadavků bylo při aktualizaci vycházeno. Stejný požadavek uplatnila Správa národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava. Byly projednány dvě varianty vymezení NBK 174 a byla přijata varianta respektující původní koryto řeky Vltavy. Ta zajišťuje funkčnost koridoru v době sucha, což nemohlo původní vymezení po břehu nádrže zajistit. Konečná úprava vymezení biokoridoru byla převzata do aktualizace a byla dohodnuta s příslušným dotčeným orgánem. K vymezení NBK 174 nebyly uplatněny žádné námitky a připomínky.

Námitka o vnitřní rozpornosti aktualizace nemá opodstatnění, protože oba navrhovatelé označené výroky jsou formulovány přesně k účelu uváděnému navrhovatelí, což znamená, aby nebylo možno realizovat záměry jednotlivě, tedy aby nebyla realizována lanovka na Hraničnick, aniž by byl zajištěn kapacitně vyhovující přístup na Klápu a naopak, aby nebyl realizován přístup do prostoru Klápy, aniž by byla realizována stavba lanovky z Klápy na Hraničnick. Etapizace byla stanovena na základě dohody s dotčenými orgány.

Navrhovatelka JUDr. R. E. žádné připomínky v průběhu projednání aktualizace neuplatnila. Připomínky navrhovatele Okrašlovacího spolku Zdíkovska byly vypořádány zákonem stanoveným způsobem. Zamítnutí připomínek bylo řádně odůvodněno, text reaguje na důvody uvedené v připomínkách v rozsahu aktualizace. Uvádí se skutečnost, že jedná se o aktualizaci nezměněný záměr v konkrétních bodech, k neodůvodněným připomínkám nebylo možno dostatečně vyjádřit.

V etapě pořízení aktualizace byly některé návrhy zpracovány ve variantách, variantní řešení byla posuzována z hlediska vlivu na životní prostředí a systém Natura 2000 a na základě dohod s dotčenými orgány byla vybrána výsledná varianta. Jestliže variantní řešení zpracováno nebylo, byla vždy posouzena nulová varianta. Tento postup není v rozporu s § 45i zákona o ochraně přírodě a krajiny. Území, v němž se napadené záměry nacházejí, bylo prověřeno v průběhu zpracování návrhu Zásad územní studií Šumava. K záměru D16 pořídila studii variantního řešení obec Černá v Pošumaví. Záměr D/P byl v průběhu zpracování aktualizace prověřen studií, silniční napojení Klápy bylo řešeno v rámci zpracování regulačního plánu. Pokud byla pro vymezení záměru v zásadách zpracována studie, která záměr řešila variantně, vybraná varianta byla prověřena v Územní studii Šumava a v návrhu Zásad byly na základě požadavků dotčených orgánů provedeny dílčí úpravy trasy s ohledem na ochranu přírody a krajiny, proto je požadavek na další prověřování již prověřených variant v rozporu se zásadou hospodárnosti vynakládání veřejných finančních prostředků. Záměr D 65 a D 83 nebyl předmětem aktualizace, ale byl vymezen v Zásadách.

Soud se nejprve zabýval aktivní legitimací obou navrhovatelů k záměrům D 83 - propojení Klápa – Hraničnick, D/P – železniční napojení Klápy, D 16 – Šumavská elektrická dráha, D 86 – silniční napojení Klápy, D 65 – silnice Nová Pec – Zadní Zvonková, NRBK 174 – nadregionální biokoridor Vltavská niva – Dívčí kámen. Prvním navrhovatelem je spolek, druhým fyzická osoba. Při posuzování aktivní legitimace vycházel soud z nálezu Ústavního soudu ze dne 13. 10. 2015 čj. IV. ÚS 3572/14. Ústavní soud vyjádřil, že opatřením obecné povahy nebo jeho částí mohou být dotčeny tři kategorie osob. Třetí z těchto osob charakterizoval ve smyslu Aarhuské úmluvy jako dotčenou veřejnost, pod kterou lze podřadit spolky. V bodu 35 uvedeného nálezu se uvádí, že podstatným kritériem pro dotčení na právech musí být místní vztah k lokalitě regulované opatřením obecné povahy. Pro aktivní legitimaci k podání návrhu, pak může svědčit sídlo spolku na tomto území. Materiální legitimační důvody vycházející z předmětu činnosti spolku se odvozují od místního vztahu k napadenému opatření. Sdruží-li se fyzické osoby do spolku, jehož účelem je ochrana přírody a krajiny, pak právo na příznivé životní prostředí mohou uplatňovat právě prostřednictvím tohoto spolku (bod 37 nálezu).

Takto vymezeným kritériím aktivní legitimace navrhovatel Okrašlovací spolek Zdíkovska odpovídá. Ze stanov spolku je zjevné, že jedná se o spolek s environmentálním zaměřením a jeho členové, fyzické osoby, se prostřednictvím spolku účastní správních řízení vztahujících se k Národnímu parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava. Spolek sídlí v obci Zdíkov poblíž města Vimperk. Spolek se neangažuje výlučně v lokálních záležitostech, ale vystupuje jako účastník v řízeních, která se týkají šumavských lokalit situovaných v národním parku a chráněné krajinné oblasti, ve kterých se jedná o ochranu přírody a krajiny a činí tak po řadu let. Výčet aktivit spolku obsažený v žalobě odpovídá zjištěním vyplývajícím z několika věcí projednávaných soudem, například v souvislosti s kůrovcovou kalamitou, ochrannou tetřeva hlušce, projednávání Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje. Soud proto uzavřel, že navrhovatel Okrašlovací spolek Zdíkovska je aktivně legitimován k podání návrhu v rozsahu celého jeho předmětu, protože se zřetelem k aktivitám spolku souvisejících s ochrannou přírody a krajiny v Národním parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava má spolek místní vztah k záměrům upraveným napadeným opatřením a fyzické osoby ve spolku sdružené realizující prostřednictvím tohoto spolku své právo na příznivé životní prostředí v prostoru Šumavy.

Navrhovatelka JUDr. R. E. vlastní nemovitosti v obci Černá v Pošumaví, místní část Jestřábí. Jedná se o lokalitu situovanou na břehu vodní nádrže v rozvojové části Šumavy. V prostoru, kde jsou nemovitosti navrhovatelky situované, probíhá ze záměrů uvedených v návrhu Šumavská elektrická dráha. Je-li navrhovatelka vlastníkem nemovitostí v těsné blízkosti koridoru dráhy vymezeném opatřením obecné povahy, pak má přímý a nezprostředkovaný vztah k této části území, může být na svých právech dotčena a je ohledně záměru D 16 aktivně legitimována k podání návrhu. Aktivní legitimaci druhé navrhovatelky lze shledat i k NRBK 174, protože vymezený nadregionální biokoridor prochází vodní nádrží Lipno, poblíž které jsou nemovitosti navrhovatelky situovány. V tomto případě by bylo možno navrhovatelku podřadit druhé skupině dotčených osob ve smyslu bodu 27 nálezu.

Další v návrhu označené záměry nacházejí se na pravém břehu vodní nádrže ve vzdálenosti několika kilometrů od nemovitostí navrhovatelky a tyto záměry a nemovitosti navrhovatelky odděluje vodní plocha nádrže. K těmto záměrům nelze shledat přímý vztah navrhovatelky, případně vztah odpovídající v podstatě vztahu vzájemníka. Nepostačuje ani obecné tvrzení o zkrácení na právu na příznivé životní prostředí, odkaz na právní předpisy a

Aarhuskou úmluvu. Při vzdálenosti nemovitostí navrhovatelky od záměrů umístěných na pravém břehu Lipna není navrhovatelka JUDr. R. E. krácena na právu na příznivé životní prostředí se zřetelem k obecně pojaté argumentaci obsažené v žalobě a ve vztahu k těmto záměrům proto není krácena na právech ve smyslu § 101 a odst. 1 s.ř.s.

Soud proto shrnuje, že navrhovatel Okrašlovací spolek Zdíkovska je aktivně legitimován ve vztahu ke všem šesti záměrům vymezeným v návrhu, navrhovatelka JUDr. R. E. pak k záměrům D 16 a NRBK 174.

Krajský soud se návrhem zabýval podle dílu sedmého hlavy II. s.ř.s. a dospěl k závěru, že návrh není důvodný.

Důvod nezákonnosti napadeného opatření obecné povahy je spatřován v pěti záměrech uvedených v předchozí pasáži rozsudku a jednoho nadregionálního biokoridoru, přičemž nezákonnost se dovozuje z rozporu mezi přijatými záměry a vyhodnocením vlivů na soustavu Natura 2000 z května roku 2008.

Opatřením obecné povahy, které je soudem přezkoumáváno, je 1. aktualizace Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje přijaté procesně předepsaným postupem dne 18. 12. 2014. Zásady územního rozvoje Jihočeského kraje schválilo zastupitelstvo Jihočeského kraje dne 13. 9. 2011. Záměry, tak jak byly přijaty Zásadami územního rozvoje Jihočeského kraje v roce 2011 se se zřetelem ke lhůtě vymezené v ustanovení § 101b odst. 1 s.ř.s. zabývat nelze. K projednávanému návrhu se lze zabývat výlučně změnami těchto záměrů tak, jak byly 1. aktualizací přijaty. Přijatá aktualizace záměru neotevívá přezkoumání záměru jako celku od stavu v době jeho přijetí po aktualizaci. Soud se proto v návaznosti na jednotlivé návrhové body zabývá výlučně změnami napadených záměrů provedenými 1. aktualizací.

Porovnáním tvrzení obsaženého v návrhu v bodě 1, aktualizace záměrů v III. části návrhu s aktualizací a jejím odůvodněním, je zapotřebí uvést, že změna nastala u záměru D 16, D 86, D/P a NRBK 174. Přitom záměr D 86 je záměr nově vytvořený.

Záměry D 65 a D 83 měněny nejsou. Body, na které je v návrhu odkazováno, jsou obsaženy v odůvodnění aktualizace, kdy v bodu 288 se uvádí, že došlo pouze ke změně členění odstavců bez jakéhokoli věcného dopadu k záměru D 83 došlo pouze ke změně lhůty pro pořízení regulačního plánu ve smyslu § 42 odst. 3 stav. zák. Změna této lhůty neotevívá možnost přezkoumat záměr jako takový, prodloužení lhůty pak navrhovateli napadáno není. Bod 577 pojednává o tom, že v daném záměru byla nově vymezena plocha vyžadující pořízení regulačního plánu. Touto plochou je plocha D 86. Skutečnost, že záměry D 83 a D 65 nebyly měněny, je seznatelné z grafické části aktualizace. Aktualizací došlo k doplnění požadavků na tyto záměry a jen v tomto rozsahu se soud může výhradami navrhovatelů uplatněnými dále v návrhu zabývat.

Protože napadené záměry mohou být přezkoumány pouze v tom rozsahu, jak byly aktualizovány, nelze se zabývat tím, zda takto přijatá aktualizace odpovídá vyhodnocení vlivů na soustavu Natura 2000, která byla pořízena v roce 2008 pro účely projednání Zásad územního rozvoje.

Pro účely projednání návrhu 1. aktualizace Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje byla pořízena vyhodnocení vlivů na lokality soustavy Natura 2000, vyhodnocení

předpokládaných vlivů na udržitelný rozvoj území a vyhodnocení vlivů na životní prostředí podle přílohy stavebního zákona. Vyhodnocení vlivů na lokality soustavy Natura 2000 bylo vypracováno společností WELL Consulting Brno, přičemž hlavní řešitelkou byla RNDr. L. Š., která je autorizovaná k provádění posouzení podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. Zákonný požadavek vyplývající z § 45h zákona o ochraně přírody a krajiny opatřit naturové hodnocení, byl tudíž splněn. V tomto hodnocení se pod bodem 140 uvádí, že posuzovaná koncepce 1. aktualizace Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje nemá významný negativní vliv na předměty ochrany a celistvost lokality soustavy Natura 2000. V dalším bodu pro účely zmírnění negativních vlivů některých záměrů obsažených v koncepci byla navržena opatření a doporučení pro navazující fáze přípravy záměrů v plochách a koridorech aktualizovaných zásad. Tam, kde byl zjištěn možný negativní vliv záměrů na evropsky významné lokality či ptačí oblasti, bylo požadováno posoudit vliv podle § 45h a 45i v dalších fázích přípravy záměrů. Vliv záměrů pak vyhodnotit v procesu dalšího posuzování, tedy na úrovni posuzování vlivů územních plánů obcí a při přípravě konkrétních záměrů v rámci procesu EIA, vždy včetně sekundárních, synergických a kumulativních vlivů. V územních plánech obcí a při projektové přípravě záměrů, tyto záměry umísťovat tak, aby byly eliminovány nebo minimalizovány územní střety s předmětem ochrany. Při přípravě záměrů minimalizovat dočasný zábor a narušení ploch na území evropsky významných lokalit a ptačích oblastí a v jejich bezprostřední blízkosti a tyto plochy bezodkladně uvádět do původního stavu. Vyhodnocení dále obsahuje opatření navržená pro zmírnění vlivů konkrétních záměrů obsažených v koncepci. Bod 14 týká se záměru D 16, Šumavské elektrické dráhy, kde se ukládá zaměřit projektovou přípravu záměru na nalezení řešení s nejmenším možným negativním vlivem na evropsky významnou lokalitu Šumava. Silničního napojení Klápy a propojení Klápy a Hraničnicku se týká bod 17, kde je uvedeno, že koridor je zapotřebí limitovat z hlediska využití území a ochrany životního prostředí a má se tak dít pro oba koridory společně.

V bodu 81 a následující se vyhodnocení zabývá dotčením evropsky významné lokality Šumavy aktualizovanými záměry. Uvádí se, že s kumulací vlivů je zapotřebí počítat u všech těchto záměrů, ty dotýkají se přibližně 1,6 % rozlohy této evropsky významné lokality, což je hodnoceno jako hluboko pod zvolenou hranici přijatelného rizika. Dále se předpokládá, že v případě realizace záměrů bude poměr skutečně dotčených ploch nižší a riziko významně negativních vlivů v důsledku záboru příliš vysokého podílu přírodních stanovišť a biotopů druhů je minimální. Soud nesdílí názor, že vyhodnocení vlivů v tomto ohledu není dostatečně odůvodněné. Právě v bodu 82 se uvádí, že při realizaci záměrů je tu předpoklad nižšího počtu dotčených ploch, jakým způsobem byla hodnocena rizika vzniku negativních vlivů. Důsledek záboru příliš vysokého podílu biotopů se dále projevuje v bodech 49 a 50 vyhodnocení. Odkazuje se na povahu opatření, kdy detailní analýza záborů možná není, procentuální poměr výměry zasažené záměry - je vypočítáván z celkové výměry lokality. Poukazuje se na to, že čím je procento nižší, tím je jistější, že při realizaci záměru nedojde k likvidaci příliš vysokého podílu přírodních stanovišť a biotopů. Volba vysoké hodnoty uvedené v bodu 49 je odůvodněna tím, že aktualizované koridory jsou velmi široké a při realizaci záměru bude zničen pás o šířce řádově nižší i skutečný zábor bude představovat malý zlomek plochy, zábor se počítá i pro koridory, kde dojde k dočasnému narušení stanovišť a lze očekávat postupnou regeneraci území, koridory často procházejí narušeným územím, kde se sice evropsky významná lokalita či ptačí oblast vyskytuje, ale má malý či prakticky žádný význam. Se zřetelem k tomu je hranice považována za adekvátní. Soud proto shledal napadený závěr naturového vyhodnocení za dostatečně odůvodněný a neodporující úsudku uvedenému v závěru, že koncepce 1. aktualizace Zásad nemá významný negativní vliv na předmět

ochrany a ve vztahu k napadeným záměrům byla navržena opatření pro zmírnění vlivů těchto záměrů na předmět ochrany.

Naturové ohodnocení obsahuje přehled právních předpisů a vhodné literatury, podle které bylo postupováno, okolnost, že v tomto výčtu navrhovateli označená příručka chybí, neznamená, že se zřetelem k tomu, co je vyhodnocení navrhovateli vytýkáno, je vyhodnocení pro účely aktualizace zásad vadné.

K Příručce k hodnocení významnosti vlivů na předměty ochrany lokalit soustavy Natura 2000 soud uvádí, že příručka Ministerstva životního prostředí vznikla jako pomůcka pro naturové hodnocení a je určena osobám s autorizací podle § 45i odst. 3 zákona. Shromažďuje praktické zkušenosti autorizovaných osob z let 2005 až 2009 a navrhuje přístupy k řešení problematických okruhů hodnocení. K hranici pro stanovení významně negativního vlivu k používání hranice 1 % se uvádí, že toto pravidlo vyplývá ze sledování přirozených fluktuací populací, jde o pravidlo orientační závisející na individuální situaci.

Jestliže naturové hodnocení bylo v souladu s požadavky zákona o ochraně přírody a krajiny pořízeno, bylo vypracováno autorizovanými osobami pro danou oblast, hodnotilo negativní vlivy na předmět ochrany z důvodů tvrzených v návrhu, nelze dovodit, že je v rozporu s požadavky zákona o ochraně přírody a krajiny a směrnicí Rady o ochraně přírodních stanovišť volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Své vyhodnocení těchto ryze odborných závěrů podle judikatury Nejvyššího správního soudu na soudech není a soudům nepřísluší.

Aktualizaci Zásad je vytýkáno nezohlednění výsledků procesu posuzování vlivů na životní prostředí v souvislosti se záměrem propojení Klápa – Hraničnick, ve kterém se zjišťují významné negativní vlivy všech navržených variant na několik předmětů ochrany, mírně negativní vlivy na další předměty ochrany, v nulové variantě nebyl identifikován žádný negativní vliv na předmět ochrany lokalit soustavy Natury 2000. Návrh odkazuje na stanovisko předložené Ministerstvu v lednu 2014 a samotné stanovisko z října 2014. Pochybení odpůrce je pak spatřováno v tom, že tyto dokumenty byly odpůrci známy a měly být při přijímání aktualizace zohledněny.

Záměr D 83 obsažený v Zásadách územního rozvoje nebyl 1. aktualizací měněn. V odůvodnění aktualizace se tento záměr uvádí v souvislosti se záměrem novým, D 86, silniční napojení Klápy, pro kterou bylo předepsáno podrobně řešit tuto plochu regulačním plánem. Úsudek o nezbytnosti pořízení regulačního plánu se opírá právě o zjištění, že tyto plochy nacházejí se v problémovém území z hlediska ochrany přírody, protože zasahují do Národního parku, třetí zóny a Chráněné krajinné oblasti Šumava, do území Natura 2000 – ptačí oblasti, do území evropsky významné lokality a území biosférické rezervace UNESCO, čímž jsou dotčeny oblasti, kde je ochrana přírodních hodnot zásadní a je zapotřebí nalézt řešení, které bude v co nejvyšší možné míře respektovat jejich ochranu. Obě plochy, jak plocha D 83, tak plocha D 86 musejí být podrobně řešeny regulačním plánem. To se projevuje i v bodu 577 odůvodnění, v kterém se připomíná, že zadání regulačního plánu silničního napojení Klápy je povinnou součástí Zásad územního rozvoje. I v tomto bodu se uvádí, že zásadní pro řešení regulačního plánu je dodržet požadavek na ochranu přírodních hodnot v území.

To znamená, že pro záměr D 83 je přijetí regulačního plánu předepsáno již v Zásadách, na čemž je setrváváno v aktualizaci v souvislosti s vymezením plochy pro záměr

D 86, přičemž oba tyto záměry spolu souvisejí, nacházejí se v jedné lokalitě a řeší dopravu v daném prostoru.

Změna lhůty pro pořízení regulačního plánu má oporu v novelizovaném ustanovení § 42 odst. 3 stav. zák. Tato změna lhůty nemá žádný věcný dopad do již přijatého záměru dřívější územně plánovací dokumentací.

Zásady územního rozvoje i jejich aktualizace ve smyslu § 36 stav. zák. stanoví základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje. To má význam z toho hlediska, do jakých podrobností taková úprava může jít. Odpůrce zcela zjevně zájem na ochraně přírodních hodnot respektoval, jestliže právě k záměrům D 83 a D 86 stanovil požadavek vyhotovit regulační plán. Regulační plán je další samostatné opatření obecné povahy, pro které § 61 a násl. stav. zák. předepisuje podmínky. Z ustanovení § 61 odst. 1 zákona vyplývá, čeho se podrobné podmínky obsažené v regulačním plánu dotýkají. Jestliže je tu nepříznivé hodnocení vlivů na životní prostředí vyhotovené pro regulační plán, pak takový podklad má význam pro přijetí projednávaného regulačního plánu. Z odůvodnění aktualizace je pak zjevné, že bez regulačního plánu nelze záměry D 83 a D 86 realizovat. Okolnost, že tu je v jiném neukončeném řízení nepříznivé hodnocení vlivů záměrů na životní prostředí ještě neznamená, že záměr nelze přijmout a schválit.

Mezi účastníky není na sporu, že plocha D/P byla aktualizací převedena do územní rezervy. Územní rezervy se přitom v souladu s § 36 odst. 1 stav. zák. z hlediska vlivů na životní prostředí a evropsky významné lokality a ptačí oblasti neposuzují.

Jestliže odpůrce opatřil pro účely projednání aktualizace naturové hodnocení, které se ptačí oblasti, v níž se vyskytuje tetřev hlušec, řeší, pak nelze přisvědčit návrhu o tom, že vlivy těchto záměrů byly v aktualizaci podhodnoceny. Jako podhodnocení vlivů na životní prostředí nelze nahlížet výsledky procesu posuzování vlivů na životní prostředí pořízené pro podrobný regulační plán.

Porušení požadavku na jasné hodnocení se v návrhu opírá o podmínky Ministerstva životního prostředí na hodnocení vlivů koncepce aktualizace Zásad. Vyhodnocení vlivů aktualizovaných Zásad na životní prostředí a naturové hodnocení byly opatřeny a posuzovatelé se těmito záměry zabývali. Souhlasné stanovisko Ministerstva životního prostředí bylo vydáno, což dokládají písemnosti založené v podkladech pro projednání aktualizace. Se zřetelem k požadavkům na podrobnost Zásad není hodnocení v rozporu s požadavky formulovanými v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2012 čj. 1Ao 7/2011-526. V návrhu se poukazuje na záměr D 16, kdy aktualizace spočívá v úpravě koridoru v obci Černá v Pošumaví, místní část Jestřábí. Ta je podle naturového hodnocení nahlížena z hlediska posouzení vlivů na lokality soustavy Natura 2000 jako nevýznamná. Dále se hodnotí koridor v celé délce jak prochází evropsky významnou lokalitou, avšak celá tato plocha aktualizací řešena není, aktualizace se týká výlučně úpravy koridoru v Černé v Pošumaví. Pouze takto aktualizovaná část mohla být předmětem hodnocení, kdy změna není z hlediska posouzení vlivů záměru na lokalitu soustavy Natura 2000 nahlížena jako významná. Nezbyvá než zopakovat, že plochu pro celý záměr D 16 posuzovat nelze, protože ta byla předmětem projednání v Zásadách, pro jejichž přezkoumání lhůta uplynula. Aktualizovaný koridor tak významný negativní vliv na předmět ochrany nemá.

Plocha D 83 určená pro propojení české strany se stávajícím rakouským lyžařským areálem nebyla aktualizací Zásad změněna. Plocha zůstává vymezena tak, jak stalo se

v Zásadách, což je pro přezkumnou činnost soudu rozhodné. Ve vyhodnocení, kterého se návrh dovolává, odkazuje se na probíhající řešení regulačním plánem, který je samostatným opatřením obecné povahy. Jestliže tento záměr výrokovou částí opatření změněn nebyl, tak nelze přisvědčit tvrzení o tom, že posuzovatel rezignoval na posouzení záměru a odkázal na posouzení vlivů záměrů. Pro věc je rozhodné, že tento záměr předmětem aktualizace není a odkazuje-li se v odůvodnění na požadavek přijetí regulačního plánu, pak takový postup je zcela souladný s předpisy ochrany přírody a krajiny. Jestliže první ze záměrů (D 16) byl měněn pouze v části koridoru situováno v obci Černá v Pošumaví, místní část Jestřábí, druhý záměr (D 83) aktualizací dotčen není vůbec, pak nemohlo dojít k porušení požadavků na jasné hodnocení, jak se ho návrh dovolává.

Jak již bylo uvedeno, soud se danými záměry zabývá v rozsahu, jak byly přijaty napadeným opatřením, jímž je 1. aktualizace zásad územního rozvoje Jihočeského kraje. Jestliže jeden ze záměrů nebyl měněn vůbec, změna druhého záměru pak z hlediska posouzení vlivů na lokality Natura 2000 nemá význam tak tvrzení o významném negativním vlivu vzhledem k lokalitě záměru, je zcela zřejmé, nemá oporu v tomto podkladu, jestliže to vyhodnocení aktualizace na lokality soustavy 2000 neodpovídá. V jakých předcházejících hodnoceních byl významný negativní vliv shledán se v návrhu neuvádí, soud podotýká, že negativní vlivy tak, jak jsou u těchto dvou záměrů ve vyhodnocení vlivů na lokality Natura 2000 uvedeny, se týkají těchto dvou záměrů tak, jak byly Zásadami přijaty, přičemž postup ukončený přijetím Zásad územního rozvoje pro uplynutí lhůty přezkoumatelný v tomto řízení není.

Stanovisko EIA vydané v procesu projednání regulačního plánu, které není dosud ukončeno, není významné vzhledem k tomu, že záměr D 83 nebyl napadenou aktualizací měněn.

Záměry D 16 a D 83 byly přijaty Zásadami územního rozvoje Jihočeského kraje. Druhého ze záměrů se aktualizace nedotýká, prvního pouze částečně. Jak již bylo uvedeno, v souzené věci se nelze přijetím těchto záměrů pro uplynutí lhůty zabývat a na soudu není, aby pořizovateli územně plánovací dokumentace ukládal, zda a jaké záměry má z územně plánovací dokumentace vyřadit.

K argumentaci posouzením vlivů koncepce z května 2008, nezbyvá než zopakovat, že záměr D 83 aktualizací ve výrokové části dotčen není, a proto se nemůže stát předmětem přezkoumání soudem.

To co bylo uvedeno k záměru D 83 o jeho úpravě Zásadami nikoli aktualizací Zásad, lze vztáhnout k další výhradě odkazující na regulační plán. Plocha D 83 měněna nebyla a jak již bylo uvedeno, soud na základě neukončeného dokazování v jiném řízení není povolán k tomu nařizovat pořizovateli dokumentace vyloučení tohoto záměru z územně plánovací dokumentace.

Z předložené dokumentace je zřejmé, že nově vytvořená plocha D 86 má souvislost s realizací záměru D 83. Právě se zřetelem k požadavkům na ochranu přírodních hodnot byla odpůrcem uložena povinnost k těmto záměrům pořídit podrobný regulační plán. Bez takového regulačního plánu nelze daný záměr realizovat. Řízení o regulačním plánu ukončeno není, a proto nelze po odpůrci považovat, aby z dosud neúplného dokazování v jiném řízení při projednání aktualizace Zásad vycházel. Územní rezerva, kterou je plocha D/P, se podle § 36

odst.1 stav. zák. z hlediska vlivů na životní prostředí a evropsky významné lokality a ptačí oblasti neposuzuje.

V bodu o neposouzení vlivů některých záměrů je argumentováno změnou dotýkající se nadregionálního biokoridoru Vltavská niva – Dívčí kámen. Změna přijatá napadeným opatřením spočívá v tom, že koridor byl vymezen pouze na vodní hladině vodní nádrže Lipno a nepokrývá pravý břeh nádrže. Tohoto nadregionálního biokoridoru se týkalo jednání z 9. 8. 2012 a ze zápisu o tomto jednání vyplývá, že Ministerstvo zemědělství zpracovalo metodiku pro vymezení vodních nadregionálních biokoridorů. Uvádí se, že jedná se o specifický vodní systém, který nesmí zasáhnout na nezatopené území. Byly zpracovány dva návrhy úpravy tohoto koridoru, přičemž jako vhodnější vymezení jeví se to, které vypracoval Ing. W., kdy tento návrh respektuje původní koryto řeky Vltavy. Návrh regulativů musí vycházet pouze z funkce vodního biocentra a biokoridorů, tato funkce by měla být pojednána jako plocha přírodní a vodní (překryvná funkce). Prvky v zápisu o jednání označené budou ukončeny na břehu v typově odpovídajících biocentrech. Biokoridoru 174 se týká dohoda ke změnám ve vymezení prvků územního systému ekologické stability v rámci 1. aktualizace Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje. Uvádí se, že do aktualizace bude převzato vymezení dle návrhu Ing. Jiřího W. Ve stejném dokumentu se uvádí, že je zapotřebí vymezení vodní osy nadregionálních biokoridorů v Jihočeském kraji tak, aby byla dodržena stejná metodika vodních nadregionálních biokoridorů v případech, kdy není vodní ose přiřazena další osa (nivní). Z odůvodnění aktualizace je pak zjevné, že k úpravě nadregionálního biokoridoru došlo z podnětu Ministerstva životního prostředí a Správy Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava a bylo požadováno tento vodní biokoridor vymezení a nově upravit v dohodě s Ministerstvem životního prostředí, což se také stalo. Z toho, co bylo uvedeno, je zjevné, že jednalo se o úpravu vodního biokoridoru tak, aby bylo postupováno shodně u všech takových biokoridorů ve smyslu metodiky přijaté Ministerstvem zemědělství. Vodní biokoridor je prvkem územního systému ekologické stability a obecně tyto plochy byly v hodnocení vlivů na lokality soustavy Natura 2000 hodnoceny kladně. Návrhový bod o tom, že jedná se o zásadní změnu ve vymezení chráněné oblasti, která dává novou možnost výstavby na pravém břehu Lipna, je zcela lichý, protože tam nachází se celá řada regionálních biokoridorů číselně označených. Např. č. 4066, 4064, 586, což je patrné z grafického znázornění aktualizace v mapových podkladech. V těchto podkladech je graficky vyjádřen též nadregionální biokoridor 174, přičemž ten je vyznačen výhradně po vodní hladině, odpovídá původnímu říčnímu korytu a nedotýká se břehů vodní nádrže. Vymezení tohoto prvku územního systému ekologické stability v návaznosti na metodiku vztáženou na vymezení vodních nadregionálních biokoridorů pak nevyvolalo žádnou potřebu vyhodnocení synergických a kumulativních vlivů, případně vlivů sekundárních.

Záměr D 65, silnice Nová Pec – Bližší Lhota – Zadní Zvonková, nebylo zapotřebí nově podrobovat naturovému hodnocení, protože tento záměr aktualizací měněn nebyl. Nutno poznamenat, že pro jednotlivé etapy rekonstrukce komunikace v této ploše byla ještě v době před přijetím aktualizace Zásad vydána územní rozhodnutí, která jsou v právní moci.

Tvrzení o nedostatečném prověření a vypořádání kumulativních a synergických vlivů nemá opodstatnění. Odpůrce opatřil vyhodnocení vlivů 1. aktualizace Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje na životní prostředí podle přílohy stavebního zákona. Porovnáním vyjádření Ministerstva životního prostředí ze dne 5. 4. 2012 a vyhodnocením bylo shledáno, že vyjádření ministerstva bylo respektováno. Činí-li navrhovatel odkaz na příslušnou část vyhodnocení zcela konkrétně označenou, pak tento závěr je přezkoumatelný. V příslušné části vyhodnocení jsou zhodnoceny stávající a předpokládané vlivy variant 1. aktualizace zásad,

kteří zahrnuje zhodnocení vlivů sekundárních, synergických a kumulativních, přílohy obsahují územní průměty hodnocených ploch a koridorů, se stávajícími záměry a celkové hodnocení sekundárních, synergických a kumulativních vlivů, tyto vlivy jsou vztaženy k jednotlivým složkám životního prostředí, byly zhodnoceny vzájemné územní průměty hodnocených ploch a koridorů a celkové hodnocení sekundárních, synergických a kumulativních vlivů. Z obsahu příslušné kapitoly a příloh je zjevné, že záměry byly posuzovány souhrnně ve vzájemných vztazích a nebylo postupováno v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu označeném na str. 14 návrhu.

Pro hodnocení významnosti sekundárních, synergických a kumulativních vlivů pro evropsky významnou lokalitu Šumava bylo vycházeno z naturového hodnocení, části která se týká právě sekundárních, synergických a kumulativních vlivů, v rubrice příspěvek záměru k sekundárním, synergickým a kumulativním vlivům je uveden pouze u záměru D 83, kdy vyžaduje se řešení regulačním plánem. Ten se vyžaduje právě vzhledem ke zjištění významné kumulace vlivů u záměru propojení plochy D 83 a D 86. Ze způsobu hodnocení záměru D 83 a D 86 vyplývá, že právě tyto záměry společně mohou být z hlediska synergických a kumulativních vlivů problémové, což vedlo ke stanovení požadavku na podrobné vypracování regulačního plánu. Takový požadavek byl vznesen právě se zřetelem k zájmu na ochraně přírodních hodnot v dané lokalitě. Tento požadavek vztahuje se k oběma plochám, jak D 83 tak D 86, protože tyto záměry na sebe navazují.

Postrádá-li navrhovatel posouzení kumulativních a synergických vlivů změnou nadregionálního biokoridoru, čímž podle jeho názoru otevírá se možnost zástavby pravého břehu vodní nádrže Lipno, pak je zapotřebí především uvést, že daný biokoridor je prvkem územního systému ekologické stability s vymezením po vodní hladině, což bylo učiněno v návaznosti na metodiku přijatou Ministerstvem zemědělství. Nové výtýčení průběhu nadregionálního biokoridoru tak, že odpovídá původnímu korytu řeky Vltavy, pak to neznamena, že takovým vymezením prvku územního systému ekologické stability se umožňuje výstavba na pravém břehu Lipenské nádrže. Jak již bylo uvedeno, na tomto břehu nacházejí se konkrétně číselně označené biokoridory, což je nepochybně významné z hlediska možnosti využití tohoto území pro stavební účely. Namítaná změna nadregionálního biokoridoru proto nemá za následek umožnění výstavby na pravém břehu Lipna. Nemá-li takový vliv, pak nebylo zapotřebí zjišťovat, zda a jaké kumulativní a synergické vlivy mohou nastat při změně vymezení biokoridoru v návaznosti na ostatní záměry.

Z toho, co bylo uvedeno, vyplývá, že změna průběhu biokoridoru po vodní hladině nepřispívá k nárůstu sekundárních vlivů v území v okolí v Černé v Pošumaví, Horní Plané a Nové Pece. Tyto obce jsou situovány navíc v rozvojové části Šumavy na levém břehu Lipna a i pro toto pobřeží nádrže platí, že nové vymezení nadregionálního biokoridoru samo o sobě neznamena možnost nové výstavby na levém břehu Lipna v rozvojové oblasti, kde nachází se též nemovitosti navrhovatelky JUDr. R. E.

Vada aktualizace spočívající v nedostatečném odůvodnění dle návrhu tkví v odůvodnění záměru D 83. Tento záměr však aktualizací Zásad dotčen není, aktualizován nebyl, a proto nebylo zapotřebí v odůvodnění aktualizace se tímto záměrem zabývat. Ostatně, že jedná se právě o plochu upravenou Zásadami územního rozvoje Jihočeského kraje, vyplývá i z údajů týkajících se plochy D 83 uvedené na straně 45 naturového hodnocení. Povinnost opatřit podrobný regulační plán právě se zřetelem na požadavky ochrany přírodních hodnot byla stanovena právě v Zásadách územního rozvoje. Z této pasáže hodnocení navíc vyplývá, že nepříznivé hodnocení vlivů záměru v procesu EIA v řízení o regulačním plánu jsou

zatímní, což ve své podstatě znamená, že v době projednání aktualizace není najisto postaveno, že záměr nelze realizovat a je nezbytné jej vypustit. Pro věc je však podstatné, že záměr D 83 nebyl předmětem aktualizace, a proto se jím ve smyslu požadovaném v návrhu nemusel odpůrce zabývat, a proto odůvodnění neodporuje požadavkům na ně kladeným ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu za použití ustanovení § 174 odst. 1 téhož předpisu.

Požadavek vypracovat regulační plán byl stanoven Zásadami a na tomto požadavku při nezměněném záměru je nezbytné setrvat.

Pro účely vyhodnocení vlivů 1. aktualizace Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje na životní prostředí byly vypracovány čtyři problémové výkresy, přičemž výkres č. 3 se vztahuje k natuře, územnímu systému ekologické stability. Z údajů vyznačených na výkresu je zjevné, že vyhodnocení má textovou a grafickou část a je tudíž součástí tohoto vyhodnocení. Skutečnost, že zpracovatel vyhodnocení se problémy zachycenými v grafické části zabýval, je patrná např. z bodu 99, kde se požaduje věnovat pozornost realizovaným aktivitám, mimo jiné zvláště v Národním parku Šumava a lokalitách soustavy Natury 2000. Vyhodnocením vlivů ploch a koridorů územního systému ekologické stability se zabývá část 5.11., přičemž je vycházeno z obecné charakteristiky koridorů jako prvků územního systému ekologické stability představující složku obecné ochrany přírody. Sekundárních, synergických a kumulativních vlivů se dotýká bod 181 vyhodnocení vztahující se k plochám D 83, D 65. Nelze proto přisvědčit tvrzení obsaženém v návrhu o nezveřejnění výkresu, neposouzení či neúplném posouzení vlivů záměru v dané lokalitě.

Nelze přisvědčit ani tvrzení o tom, že přílohy vyhodnocení vlivů na životní prostředí nebyly zveřejněny. Veřejné projednání návrhu aktualizace se uskutečnilo 8. 8. 2014 a podle veřejné vyhlášky z 5. 6. 2014 bude tento den vedle návrhu aktualizace projednáno vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj. Jak již bylo uvedeno, vyhodnocení vlivů obsahuje jednak část textovou, jednak část grafickou a tato dokumentace byla v tištěné podobě k dispozici na krajském úřadě a vedle toho dostupná na webových stránkách na zcela přesně označené adrese. Veřejnost byla tudíž informována o tom, na jakých místech se s vyhodnocením vlivů může seznámit.

V návrhu se neuvádí, jaké přílohy vyhodnocení vlivů neměly být uveřejněny. Grafická část, tedy problémové výkresy, jsou součástí vyhodnocení vlivů, textová část pak uvádí výčet příloh, které jsou s vlastním vyhodnocením pevně spojeny.

Záměru D 16 je vytýkán nepřiměřeně široký koridor. Ke změně tohoto záměru došlo výlučně právě ve vymezení šíře koridoru v obci Černá v Pošumaví. Bylo tak učiněno na základě požadavku obce Černá v Pošumaví uplatněného formou námítky ve veřejném projednání aktualizace. Obec požadovala koridor rozšířit tak, aby u břehu nádrže respektoval vnější hranu řešení podle Zásad a na východní straně respektoval vnější hranu koridoru územní rezervy D/W. Požadavku obce bylo vyhověno s odkazem na obcí předloženou dopravní studii alternativní trasy Šumavské elektrické dráhy v úseku Jestřábí Jih – Černá v Pošumaví – Západ. Studie vymezila koridor územní rezervy D/W. Tato studie řeší vedení dráhy v jiné trase než jak je navržena v Zásadách. Představuje variantní návrh. Uvádějí se důvody umožňující záměr zahrnout do aktualizace formou územní rezervy, přičemž konečná varianta trasy bude posouzena a zpřesněna v územním plánu. Ponechat rozhodnutí o konečném vedení trasy na území obce je pak odůvodněno tím, že předložená studie byla zpracována oprávněnou osobou a splňovala základní technické požadavky na vedení tohoto typu trati.

Z toho je zjevné, že úprava šíře koridoru byla zvolena tak, aby obci při pořizování územního plánu dala možnost koridor umístit v souladu s požadavky na druh dráhy, přičemž bylo vycházeno z odborného podkladu ve formě studie. Protože jedná se o plochu pro koridor, znamená to, že skutečný koridor bude značně užší, poté co jeho průběh bude příslušným postupem při pořizování územního plánu projednán. Jak již bylo uvedeno, nově vymezená šíře byla stanovena tak, aby zahrnovala nové variantní řešení podle studie, přičemž ta byla předložena v době, kdy již nepřicházelo v úvahu projednání s dotčenými orgány se zřetelem k výsledkům projednání z 24. 4. 2014 a ponechání konečného rozhodnutí vedení trasy na pořizovateli územně plánovací dokumentace nic nebránilo se zřetelem ke kvalitě předložené studie. To znamená, že poté co územní plán obce bude schválen, bude šíře koridoru odpovídat tomuto územnímu plánu a nebude zahrnovat celou plochu, jak byla aktualizací změněna. Provedená změna není v rozporu ani s citací navrhovatelů z aktualizace jak se uvádí na straně 16 návrhu, jestliže tu není předpoklad záboru celé plochy koridoru pro budoucí trať. Soud v té souvislosti poukazuje na vyjádření odpůrce v pasáži odkazující na projednávání územního plánu obce Černá v Pošumaví, kde je koridor vymezen v obvyklé šíři přibližně 50 m.

Z grafického znázornění vyplývá, že koridor je v místě, kde nachází se nemovitosti navrhovatelky JUDr. R. E. veden mimo zastavěnou část Jestřábí, nemovitosti navrhovatelky v ploše pro koridor trati umístěny nejsou, což dokládá soutisk výřezu z grafického znázornění aktualizace s vyznačením pozemku ve vlastnictví navrhovatelky. Takovým vedením koridoru navrhovatelka tudíž není nikterak omezena na vlastnickém právu k těmto nemovitostem, nemůže být vlastnického práva zbavena, ať již k nemovitostem ve svém celku, či v jejich částech, ani vlastnické právo navrhovatelky nemůže být omezeno zřízením věčného břemene. Nachází-li se koridor zcela mimo nemovitosti navrhovatelky ve vzdálenosti přibližně 100 m, není tu hrozba demolice staveb navrhovatelky. Vymezením koridoru nedošlo tudíž ke zkrácení navrhovatelky na jejím vlastnickém právu a se zřetelem k povaze aktualizace tu není nic, co by navrhovatelce bránilo v případných stavebních úpravách nemovitostí. Soud doplňuje, je-li v úvodní pasáži návrhu k aktivní legitimaci navrhovatelky tvrzeno, že ta byla zkrácena na svém právu na spravedlivý proces, pak soud neshledává takové tvrzení opodstatněným, protože v průběhu aktualizace navrhovatelka neuplatnila žádné námitky či připomínky, ani se jiným způsobem v průběhu pořizování aktualizace v zájmu ochrany svých práv neangažovala.

Nesprávný postup při projednání aktualizace se dovozuje z nedodržení požadavků na přeshraniční hodnocení. U přeshraničních vlivů se požaduje identifikace dotčeného území u navrhovaných nebo upravovaných záměrů. Návrhem zmiňovaný záměr D 83 změnou dotčen není, a proto se uvedený požadavek na tento závěr vztahovat nemůže. Přeshraniční vliv byl shledán u plochy D 86, přičemž konkrétní vlivy se budou řešit v rámci procesu EIA. Řešení přeshraničních vlivů předpokládá se při projednání regulačního plánu. Z toho vyplývá, že jak z vyjádření ministerstva, tak z vyhodnocení vlivů aktualizace nevyplývá nic jiného než požadavek na identifikaci takto dotčených území, který byl splněn, a řešení takových vlivů bylo předpokládáno v jiných řízeních, než při projednání aktualizace.

Záměr D 65/2 aktualizaci nepodléhal. Nutno poznamenat, že v této ploše byla umístěna komunikace, ohledně které byla vydána dnes již pravomocná územní rozhodnutí.

Porušení požadavku zákona o ochraně přírody a krajiny a vymezení kompenzačních opatření návrh dovozuje z bodu 192 (správně bod 191) vyhodnocení vlivů aktualizace na životní prostředí. K tomu je však zapotřebí uvést, že ve smyslu tohoto vyhodnocení nejsou

žádná kompenzační opatření navrhována, což znamená, že není zapotřebí jejich přijetí. To lze dovodit i s odpůrcem vzpomenutého stanoviska Ministerstva životního prostředí. Přitom se lze zabývat výlučně napadenými záměry, které byly aktualizací měněny tj. plochou D 86, kde je předpokládáno další podrobné hodnocení v řízení o regulačním plánu. Pro oblast Lipenska bylo pak riziko negativních vlivů hodnoceno jako malé.

Rozpor s cíli a úkoly územního plánování je spatřován ve třech bodech, porušení ustanovení § 18 odst. 1 stavebního zákona je spatřováno v zátěži tvrdou formou rekreace (nové lyžařské areály a s tím spojenou infrastrukturou). K tomu soud především uvádí, že v návrhu nejsou napadeny žádné plochy, které by byly pro lyžařské areály vymezeny. Infrastruktury se dotýká plocha D 86, která navazuje na neměněnou plochu D 83. V zájmu realizace takového využití je však nutné vypracování podrobného regulačního plánu. Takový požadavek byl stanoven již v Zásadách. Plocha D 65 aktualizací měněna nebyla, koridor D 16, tak jak byl aktualizací měněn, nachází se v rozvojové části Lipenska, nikoli v národním parku, plocha D/P představuje územní rezervu. Národního parku se tudíž týká výlučně plocha D 86, přičemž záměr tam předpokládaný lze realizovat pouze při schválení regulačního plánu. Proto soud nesdílí názor, že odpůrce požadavky § 18 odst. 1 stavebního zákona nerespektoval. Další důvod tohoto návrhového bodu, kdy je argumentováno formou tvrdé rekreace, nemá opodstatnění, protože žádná z ploch, kterých se návrh dotýká, není pro rekreaci vymezena.

Návrh dále cituje ustanovení § 19 odst. 1 písm. d) stavebního zákona a zcela obecně dovozuje, že odpůrce nevyhodnotil přínosy, problémy a rizika. Převodem plochy D/P do územní rezervy žádné riziko nenastává, koridor D 16 byl změněn v zastavěné části obce situované v rozvojové části Lipenska, kde je riziko negativních vlivů vyhodnocením nahlíženo jako malé. Proto z hlediska cílů, jak je stanoví stavební zákon, je odůvodnění aktualizace zcela zákonu odpovídající. U plochy D 86 riziko shledáno bylo, což projevilo se tím, že požaduje se v návaznosti na neměněnou plochu D 83 pořídit podrobný regulační plán. Nadregionální biokoridor jako součást územního systému ekologické stability má pozitivní význam, a tudíž žádná rizika nepřináší. Z toho plyne, že cíle a úkoly územního plánování, tak jak jsou v odůvodnění aktualizace vyjádřeny, zákonné požadavky na ně kladené respektují.

Pod bodem 13 je napaden rozpor vymezení koridoru D 16 se zákonem o drahách. Jak již bylo uvedeno, aktualizací nastala změna ve vymezení plochy pro tento koridor pouze v části situované v obci Černá v Pošumaví. V jiném ohledu ke změně záměru nedošlo. Proto nemá místo argumentace proti přijaté aktualizaci rozporem se zákonem o drahách. Kromě toho souladnost tohoto záměru se zákonem o drahách byla projednána v řízení vedeném pod sp. zn. 10 A 42/2012, kdy návrh na zrušení Zásad územního rozvoje vymezující koridor D 16 pro záměr Šumavské elektrické dráhy v úseku Lipno nad Vltavou do Černé v Pošumaví byl zamítnut. Rozsudek Krajského soudu ze dne 20. 6. 2012 byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2013 čj. 4 Aos 1/2012-105. V tomto řízení bylo hodnoceno, zda daný typ dráhy odpovídá zákonu o drahách, jde-li o dráhu speciální a jakým účelům má sloužit. Aktualizací Zásad územního rozvoje záměr D 16 vymezen nebyl, stalo se tak již v Zásadách samých. Změna koridoru v obci Černá v Pošumaví byla pak projednána v předchozí části rozsudku. Jak již bylo uvedeno, jiná změna než nové vymezení rozsahu koridoru v této obci ohledně plochy D 16 aktualizací nenastala.

Nad rámec věci se poznamenává, že návrhový bod vztahující se k ploše D 16 obsahuje v podstatě shodné výhrady, kterými se soud zabýval v prve uvedené věci. Od tam uvedeného právního názoru není důvod se odchylovat, tím spíše za situace kdy byl Nejvyšším správním soudem nahlédnut jako správný.

Úprava nadregionálního biokoridoru spočívá ve vymezení vodní osy ve vodní nádrži Lipno. K jiné změně nedošlo, což má význam z hlediska možného účastenství subjektů nacházejících se podél toku za vodní nádrží Lipno, jestliže daný biokoridor je situován ve Vltavské nivě po Dívčí kámen.

Nadregionální biokoridor Vltavská niva – Dívčí kámen byl změněn tak, že byla vymezena vodní osa tohoto biokoridoru ve vodní nádrži Lipno. Biokoridor nezahrnuje pravý ani levý břeh nádrže. K novému vymezení biokoridoru nemohly vést důvody ekonomické, jak tvrdí se v návrhu, ale stalo se tak na základě požadavku Ministerstva životního prostředí a Správy Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava, kdy oba tyto orgány působí ve sféře ochrany přírody a krajiny. Změna biokoridoru odpovídá dohodě s dotčenými orgány, výsledky byly uvedeny v předchozí pasáži rozsudku a jsou v dokumentaci pro projednání aktualizace Zásad založeny. Těmto podkladům aktualizace odpovídá a právními předpisy není požadováno, aby výsledek dohodovacího řízení a podklady pro něj byly součástí aktualizace. Žádnému z navrhovatelů nic nebránilo s těmito podklady se seznámit, a pokud tak neučinili, nelze neznalost těchto dohod navrhovateli klást k tíži odpůrce. Nutno poznamenat, že žádný z navrhovatelů neměl k aktualizaci tohoto biokoridoru žádné připomínky. Navrhovatelka R. E. neuplatnila vůbec žádné připomínky, připomínky navrhovatele Okrašlovacího spolku Zdíkovska ze dne 14. 7. 2014 žádné výhrady k úpravě nadregionálního biokoridoru neobsahují.

Argumentace ustanovením § 3 odst. 2 vyhl. č. 395/1992 Sb., v novelizovaném znění, přiléhavá není, protože funkce systému byla zhodnocena Ing. J. W. a právě tento odborný podklad byl vzat jako rozhodný pro vymezení biokoridoru. Navrhovateli uváděné hodnocení RNDr. Ing. M. H. měl odpůrce rovněž k dispozici, obě tato posouzení zhodnotil, což dokládá zápis o jednání z 9. 8. 2012, kdy jako vhodnější vymezení nadregionálního biokoridoru 174 bylo nahlédnuto vymezení učiněné Ing. J. W., protože respektuje původní koryto řeky Vltavy. Soud podotýká, že z téže písemnosti plyne, že jedná se o vodní biokoridor, což je specifický vodní systém, který nesmí zasáhnout na nezatopené území. S oběma hodnoceními bylo při projednání aktualizace Zásad pracováno a netřeba tyto důkazy soudem opakovat.

K citaci z posudku RNDr. Ing. M. H. soud poukazuje na výsledek dohodovacího řízení, kdy koncepce přijatá tímto projektantem byla zhodnocena jako překonaná a bylo vycházeno z oponentního hodnocení vyhotoveného Ing. J. W. Soud nesdílí názor navrhovatelů, že vypuštění břehové části Lipna je metodicky nepřijatelné a nekonceptní, protože k vymezení vodní osy došlo právě podle metodiky přijaté Ministerstvem zemědělství. Vymezením vodní osy biokoridoru nevyvstala situace vyvíjející tlak na zástavbu pravého břehu Lipna. Jak již bylo uvedeno v předchozí pasáži rozsudku, tato partie Lipenské přehrady je téměř plně pokryta biokoridory, což má nepochybně svůj význam z hlediska možnosti jakékoli zástavby. Při vymezení vodní osy biokoridoru zůstává tento nadregionální biokoridor stále součástí územního systému ekologické stability, přičemž význam těchto systémů je aktualizací hodnocen pozitivně. Vymezení vodní osy nadregionálního biokoridoru proto nikterak neodporuje § 4 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Je-li k vymezení nadregionálního systému ekologické stability příslušné Ministerstvo životního prostředí, pak to vedle dalšího orgánu ochrany přírody a krajiny bylo právě toto ministerstvo, které změnu nadregionálního biokoridoru požadovalo. Proto nemohlo dojít

k porušení předpisu vyhlášky o daném systému ekologické stability. Nutno poznamenat, že úprava vodní osy biokoridoru se netýkala výlučně vodní nádrže Lipno, ale ze zápisu o dohodě ke změnám ve vymezení prvků územního systému ekologické stability se výslovně uvádí, že požaduje se vymezit vodní osy u všech nadregionálních biokoridorů. Bylo tak učiněno v zájmu dodržení stejné metodiky pro vymezování vodních biokoridorů vztahující se na všechny případy, kdy vodní ose není přiřazena žádná další osa.

Soud k tomuto bodu shrnuje, že vymezením vodní osy daného biokoridoru nemůže nastat situace umožňující vytvářet tlak na zástavbu pravého břehu Lipna. Nové vymezení vodní osy nadregionálního biokoridoru není v rozporu se zájmy na ochraně přírody a krajiny, která představuje jednu ze složek životního prostředí, v důsledku čehož nebylo zasaženo do subjektivního práva navrhovatelů na ochranu příznivého životního prostředí.

Soud neshledává vnitřní rozpornost aktualizace z důvodů uvedených v bodech 64b a 63a. Z citace uvedené navrhovatelí i dalších skutečností vztahující se k záměru D 83 a D 86 je zjevné, že oba tyto záměry mají návaznost na sebe, a proto je předpoklad, že mohou být realizovány výlučně oba dva. U jednoho záměru jedná se o stavbu lanovky, druhý záměr zajišťuje silniční napojení na tento prostor. Zjednodušeně řečeno, kdyby nebylo možno realizovat silniční připojení, pak by stavba lanovky postrádala svůj smysl a opačně. Ze všech podkladů včetně naturového hodnocení vyplývá požadavek na pořízení regulačního plánu pro tyto záměry. Podrobnosti pro tyto záměry nemohou být obsaženy v Zásadách ani v jejich aktualizaci, a proto byl stanoven požadavek na vyhotovení regulačního plánu, přičemž stalo se tak především v zájmu zajištění ochrany přírodních hodnot. V projednávané věci se soud zabývá výlučně opatřením obecné povahy ve formě 1. aktualizace nehodnotí dosavadní výsledky jiného řízení o regulačním plánu a v návaznosti na neukončené řízení o regulačním plánu nelze dovozovat, zda je tu vnitřní rozpornost mezi navrhovatelem namítanými výroky opatření. Ve formulaci napadené části aktualizace proto soud žádné rozpory nespátřuje, jestliže souběžná realizace záměrů se umožňuje až po právní moci stavebního povolení. Úvahy o možných důsledcích projednání žaloby proti stavebnímu povolení jsou v době projednání návrhu proti aktualizace hypotetické a neznamenají vnitřní rozpornost napadených částí aktualizace.

Přípomínky k aktualizaci uplatnil pouze navrhovatel Okrašlovací spolek Zdíkovska. Navrhovatelka JUDr. R. E. námitky ani připomínky neuplatňovala.

Opatření obecné povahy soud podle § 101b odst. 2 s.ř.s. projednává se zřetelem k uplatněným návrhovým bodům. Proto se soud může způsobem vypořádání připomínek uplatněných Okrašlovacím spolkem Zdíkovska zabývat výlučně k příkladům, které jsou v návrhu výslovně uvedeny. Na soudu není, aby se zabýval tím, zda vypořádání dalších výhrad, ke kterým v návrhu nejsou uplatněny žádné výtky, zabýval a případné závady za navrhovatele vyhledával. Proto se soud zabývá výlučně vypořádáním připomínek k záměrům D 83, D 86, D/P a D 65. Pasáž citovaná z odůvodnění aktualizace v návrhu odpovídá požadavkům kladených na vypořádání připomínek a jejich odůvodnění. Záměr D 83 byl vypořádán zcela správně a naprosto postačujícím způsobem, jestliže tento záměr aktualizací vůbec měněn není. To je zřejmé z odstavce 573 odůvodnění aktualizace, které se navrhovatel dovolává, protože vztahuje se k záměru vymezení plochy pro silniční napojení Klápy (D 86). Právě tento záměr, D 86 byl nově aktualizací řešen a případný koordinovaný postup při realizaci záměrů na plochách D 83 a D 86 ještě neznamená, že došlo ke změně záměru D 83. I další odstavec pod č. 577 se dotýká právě plochy D 86 a nikoli plochy D 83. Proto je odůvodnění připomínky vypořádávající záměr D 83 věcně správné, nejedná se o vypořádání

formalistické a odůvodněné postačujícím způsobem. Navrhovatel byl seznámen s tím, že záměr D 83 předmětem aktualizace není, a proto není důvod připomínky vypořádat.

Navrhovatel uplatnil požadavek vypustit záměry D 83 a D 86, s nimiž souvisí územní rezerva D/P. V této připomínce se uvádí, že v době přijímání Zásad nelze předjímat zda k vypuštění těchto záměrů dojde. Uvádí se, že pokud by došlo k vypuštění záměru D 83, muselo by být stejně postupováno i u záměrů dalších v odůvodnění uvedených. I ohledně těchto výhrad bylo zcela jednoznačně vysvětleno, proč v době projednání Zásad není důvod záměry vyřadit a dále se uvádí, co by následovalo pro případ vypuštění záměru D 83.

Dále se vysvětluje i s odkazem na právní předpisy, že záměry D 83 a D 86 jsou stavbami veřejné dopravní infrastruktury k rozvoji území kraje. Současně se ve své podstatě uvádí, že i pro takové stavby v procesu jejich povolování platí předpisy o ochraně přírody a krajiny.

Nesouhlasné stanovisko orgány ochrany přírody vydané pro účely k projednání regulačního plánu, o kterém není řízení ještě ukončeno a odkaz na toto stanovisko v připomínkách navrhovatele bylo vypořádáno rovněž správně, protože tato připomínka se vztahuje k jinému řízení, regulačnímu plánu a nemá místo při projednávání aktualizace.

Jak již bylo uvedeno, záměr D 83 měněn nebyl, o tom, že záměr D 86 byl nově vytvořen, žádný spor není. Nutno poznamenat, že bod 293 odůvodnění nezmiňuje záměr D 83.

Záměr D 65 aktualizací měněn nebyl, proto odpůrce na připomínku reagoval správně.

Soud proto shrnuje, že připomínky k záměrům citovaným v návrhu byly vypořádány zcela dostatečně, jestliže dva ze záměrů zůstaly nedotčeny a reaguje se na připomínky k záměru D 86, tak jak byly uplatněny. Vypořádání námitek se nestalo obecnými frázemi či formálním vypořádáním. Toto vypořádání námitek je zcela přezkoumatelné a srozumitelně vyjádřené. Svědčí o tom, že odpůrce se s obsahem námitek seznámil, věnoval jim pozornost a jaké důvody jej vedly k závěru, že připomínky opodstatněné nejsou, uvedl. Odůvodnění vypořádání námitek zcela odpovídá požadavkům § 68 odst. 3 správ. řádu za použití § 174 odst. 1 téhož předpisu.

V návrhovém bodu o neposouzení variant záměrů, jsou citovány předpisy stavebního práva judikatura Nejvyššího správního soudu a porušení těchto předpisů a judikatury je dovozováno z toho, že nebyly posouzeny reálné územní a další alternativy záměrů, které mohou mít negativní dopady na území Natura 2000. Jako příklad se uvádí záměr D 16, Šumavská elektrická dráha a záměr D 65, silnice Nová Pec – Zadní Zvonková.

Záměr D 16 byl napadenou aktualizací měněn pouze dílče, a to novým vytvořením koridoru pro tuto dráhu v obci Černá v Pošumaví, místní část Jestřábí. Ke změně koridoru v této lokalitě došlo na žádost obce v zájmu umístění dráhy podle zpracované studie pro územní plán obce. Nutno poznamenat, že pro účely projednání Zásad územního rozvoje bylo vycházeno též ze studie Šumava, nicméně v celém rozsahu tento záměr měněn nebyl, a proto nebylo zapotřebí opatřovat jakékoli variantní řešení pro průběh koridoru pro trať, tak jak byla upravena v Zásadách. Nutno poznamenat, že variantním řešením této trati se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku uvedeném v předchozí pasáži tohoto rozhodnutí. Jestliže se aktualizace dotýká malé části tohoto koridoru, pak není důvod, aby byly řešeny jiné varianty

dopravní obslužnosti včetně autobusového spojení ohledně záměru upraveného Zásadami a v částech mimo nově upravený koridor v obci Černá v Pošumaví nedotčeného.

Ani záměr D 65 nebyl předmětem aktualizace, a proto argumentace chybějící alternativou tohoto koridoru, nemá místo. Soud opakovaně připomíná, že v zájmu realizace tohoto záměru byla vydána tři územní rozhodnutí, která jsou pravomocná. K těmto dvěma navrhovateli uvedeným záměrům nezbývá než zopakovat, že aktualizací měněny nebyly, a proto žádné variantní řešení nebylo zapotřebí vyžadovat. Změna koridoru D 16 situovaná v zastavěném území části obce v rozvojové části Lipenska je ve vyhodnocení dopadu aktualizace na životní prostředí hodnocena s malým rizikem vzhledem k hodnocení naturovému.

K ostatním nevyjmenovaným záměrům, které mají být stíženy negativními dopady se zřetelem k tomu, že nacházející se na území Natura 2000 a měla být pro ni pořízena variantní řešení, nutno uvést, že ani záměr D 83 nebyl aktualizací řešen, a proto takové variantní řešení nebylo zapotřebí vyžadovat. U záměru D/P pak došlo ke změně jediné, a sice přeřazení této plochy do územní rezervy. K tomuto záměru byla v červenci 2013 vypracována územní studie. Záměr D 86 byl vytvořen nově a pro účely další realizace bylo vyžadováno podrobné zpracování regulačního plánu. Okolnost, že variantní řešení nebylo zpracováno, ještě neznamená, že přijaté záměry odporují zákonu. Ustanovení § 40 odst. 2 písm. e) stav. zák. sice předpokládá zdůvodnění vybrané varianty, avšak tento předpis je zapotřebí vázat na ustanovení § 38 odst. 2 zákona. Tento předpis je formulován tak, že variantní řešení se zvolí tehdy, pokud návrh variantní řešení obsahuje. To znamená, že tu povinnost pořizovat variantní řešení o všech záměrech není. Jestliže k některému napadenému záměru varianta pořízena nebyla, neznamená to rozpor se zákonem. Poznává se, že všechny záměry byly pečlivě zhodnoceny v naturovém vyhodnocení, jak bylo konkretizováno výše ve vztahu k jednotlivým návrhovým bodům.

Variantní řešení vymezení nadregionálního biokoridoru, je-li rozhodujícím pro vytvoření vodní osy původní koryto řeky Vltavy, si lze představit jen stěží.

Proto ani návrhový bod vytýkající odpůrci nedostatek variantních řešení nemá opodstatnění.

Z toho co bylo uvedeno, vyplývá, že žádný z návrhových bodů nemá opodstatnění. V obecné rovině soud uvádí, že aktualizace Zásad stejně jako Zásady samy poskytují obecný návrh záměrů a jsou předpokladem pro jejich realizaci. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 24. 10. 2007 čj. 2Ao 2/2007-73 vyjádřil, že určitý způsob využití území není výsledkem ničeho jiného než určité politické procedury. Pořizovatel aktualizace je při projednání a přijetí návrhu tohoto dokumentu územního plánování omezen územně plánovacími předpisy a v jejich rámci má autonomní prostor pro své rozhodování. Plochy nově projednané či upravené v aktualizaci tak jak byly návrhem napadeny, byly vymezeny v souladu s dotčenými orgány a z hlediska požadavků na ochranu jednotlivých složek životního prostředí, především na ochranu přírody a krajiny, byla pořízena právními předpisy požadovaná vyhodnocení. Ta se také zabývají záměry napadenými návrhem. Tato podrobně a srozumitelně vypracovaná odborná vyjádření byla pořizovatelem dokumentace plně respektována. Soudu nepřísluší tato odborná hodnocení přehodnocovat.

Jestliže pořizovatel opatřil hodnocení předepsaná zákonem o ochraně přírody a krajiny, byla dodržena procesní pravidla pro projednání a přijetí opatření zahrnující zveřejnění

úplných vyhodnocení ze sféry životního prostředí a bylo postupováno v souladu s předpisy stavebního práva, pak napadená aktualizace Zásad územního rozvoje nevybočila z mezí a hledisek stanovených právními předpisy. Poznává se, že respektování těchto požadavků přezkoumává soud výlučně se zřetelem k formulaci návrhových bodů.

Soud podotýká, že záměry formulované na úrovni územně plánovací dokumentace kraje mají velmi obecnou podobu a případný možný negativní vliv záměru na ochranu přírody a krajiny je vždy zapotřebí podrobněji zkoumat v navazujících řízeních.

Soud přiznal aktivní legitimaci ke všem návrhovým bodům navrhovateli Okrašlovacímu spolku Zdíkovska. Vyšel přitom z výkladu účastenství spolků v řízení vztahujících se k územně plánovací dokumentaci tak, jak byl přijat Ústavním soudem v nálezu ze 13. 10. 2015. Do subjektivního práva na ochranu příznivého životního prostředí jednotlivých fyzických osob v spolku sdružených za účelem ochrany přírody a krajiny s působností v pojednávané partii Šumavy z důvodů výše popsaných nedošlo. Proto návrh spolku opodstatněný není.

Navrhovatelce JUDr. R. E. byla aktivní legitimace přiznána v rozsahu úpravy koridoru záměru D 16 v obci Černá v Pošumaví a ve vztahu k nadregionálnímu biokoridoru. Jak již bylo uvedeno, nově vytvořený koridor D 16 nezahrnuje nemovitosti ve vlastnictví navrhovatelky a existence tohoto koridoru nikterak nebrání udržovacím pracem na těchto nemovitostech. Ostatně z mapových podkladů je patrné, že mezi koridorem a nemovitostmi navrhovatelky nacházejí se další stavby. Proto novým vymezeným koridorem D 16 v obci Černá v Pošumaví není navrhovatelka nikterak dotčena na svém vlastnickém právu.

Navrhovatelka se dále dovolávala svého práva na příznivé životní prostředí, přičemž se zřetelem k napadeným záměrům označeným v návrhu pro vzdálenost nemovitostí navrhovatelky k těmto záměrům účastenství soud nahlédl pouze ve vztahu k nadregionálnímu biokoridoru. Ostatní záměry nacházejí se na protilehlém břehu vodní nádrže Lipno. Soud přitom neshledal, že novým vymezením vodní osy nadregionálního biokoridoru došlo k zásahu do tohoto práva navrhovatelky, tím spíše za situace, kdy v návrhu se argumentuje možnou pobřežní zástavbou pravého břehu vodní nádrže, kdežto nemovitosti navrhovatelky nacházejí se na břehu levém v rozvojové části Lipenska, proto v těchto bodech soud neshledal návrh důvodný.

Navrhovatelka JUDr. R. E. dále brojila proti záměrům D 83, D/P, D 86 a D 65, které se nacházejí na pravém břehu Lipna ve vzdálenosti několika kilometrů, kdy nemovitosti navrhovatelky od záměrů jsou navíc odděleny vodní nádrží. Navrhovatelka nemá žádný vlastnický či obdobný vztah k nemovitostem nacházejícím se v lokalitě těchto záměrů a při vzdálenosti těchto záměrů od nemovitostí navrhovatelky nelze dovozovat jakýkoli její přímý či nezprostředkovaný vztah k regulovaným prostorům. Nutno poznamenat, že v této části Šumavy byl nově přijat pouze záměr D 86 a záměr D/P byl přesunut do územní rezervy. Ostatní záměry v této části Šumavy nebyly aktualizací dotčeny. Těmito záměry nebyla navrhovatelka na svém subjektivním právu na příznivé životní prostředí zkrácena. Jestliže návrh na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a odst. 1 s.ř.s. může podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen, pak při zjištění, že navrhovatelka těmito vyjmenovanými záměry na svém právu zkrácena není, nemůže se úspěšně dovolávat zrušení těchto záměrů. Těmito záměry nebyla dotčena právní sféra navrhovatelky.

Návrh navrhovatele okrašlovacího spolku Zdíkovska byl shledán neopodstatněným ve všech návrhových bodech, návrh JUDr. R. E. není důvodný věcně ve dvou jí uplatněných bodech, ohledně ostatních záměrů soud shledal, že jimi navrhovatelka nebyla dotčena na svých veřejných subjektivních právech.

Vzhledem k těmto důvodům soud podle § 101d odst. 2 věta druhá s.ř.s. návrh zamítl.

Zamítavý výrok se vztahuje k návrhu obou navrhovatelů, přičemž ke vztahu k navrhovatelce JUDr. R. E. zahrnuje též část návrhu, ohledně které soud neshledal dotčení navrhovatelky na její právní sféře.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že úspěšnému odpůrci nevznikly v řízení žádné náklady přesahující rámec jeho obvyklé administrativní činnosti.

Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. nebylo třeba k projednání žaloby nařizovat jednání, protože účastníci projevili s takovým procesním postupem souhlas.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

dne 16. prosince 2015

Předsedkyně senátu:
JUDr. Věra B a l e j o v á v. r.

Za správnost vyhotovení:
Sládková Blanka